

μεν, 'Αεροπελοναύτην'— ή Κυκλαμιά (0) με 'Ενδοξον' 'Υδραν, Παπαροδραν, Κάριεν, 'Ιδιότροπον Σανθούλαν.

'Η Διάπλασις ασπάζεται τους φίλους της: 'Εθνηκήν Ψυχήν (έχει καλώς) Ποθητήν Κων/πολιν (ήτο μεταφράσαι και κατά παραδρομήν δέν εσημειώθη ώστε δέν πρόκειται περί αντιγράφης, διότι και άλλοι εμπορεί να μετέφρασαν το 'Ιδιον) Καλλιφύλλον Ρόδον (σε παραπέμπω εις την ανωτέρω απάντησιν' περιμένο λοιπόν την αποζημιώσιν που λέγεις) 'Αεροναυτοπούλαν (περιμένο λοιπόν να τελειώσουν αι εξετάσεις) 'Αρμόγιον Λεωνίδα (πολύ ελυπηθην δι' αυτά που μου γράφεις και εύχομαι εις την αδελφήν σου έγκαρδώς περαστικά) 'Εθνομάρτυρα (κ' εγω χαίρω πολύ λάτρη λύσεων έστειλα) Ριζοσπάστην (τότε που μετέβαλα τους όρους του Διαγωνισμού των Λύσεων, σ'εξήγησα ότι το νέον σύστημα είνε δικαιότερον του παλαιού) 'Ανδροειον 'Ανδριον (εύχαριστώ πολύ δια το ξεσπάθωμα) 'Εδάγγ. Γ. Π. (και νομίζεις ότι το 'Μηδέν άγαν' δέν τό έκαμε ποτέ κανείς φωνητόλιπον; εις αυτά τα είδη δέν παραδέχομαι ποτέ κλοπήν, ώστε μην άνησυχής) 'Ελενίτσαν Ν. Φ. (δια την τωσφ γενναίαν εισφοράν σου σ' εύχαριστώ εκ μέρους των 'Απόρων μας και σε συγγαίρω δια την ύραιότητάτην σου επιστολήν) Π. Ι. Χατζ. (σιγά-σιγά, έλπίζω, θα στείλουν όλοι' άρκετά εμαξέυθησαν έως τώρα) Ρήγαν Φερραϊον (μα θα τό έδεχοντο όλοι; δέν τό πιστεύω) Πεταγήν Νεοαϊδούλαν (τετράδιον δια την Θρ. Καρ. δέν έλαδα) Συλφίδα (περιμένο λοιπόν την φωτογραφίαν σου' χαίρετίσματα εις την Κάριεν) Μικρόν 'Αεροναύτην (εις την πόλιν σας έχω μόνον καμμιά εικοσαριά συνδρομητάς' ώστε εμπορείς να τους αξήσης) Ναπολέοντα Βοναπάρτην (έλαδα εύχαριστώ) 'Εξόριστον Βασιληάν (έχει καλώς) Π. Ι. Παπ. (ώρατον τό παίγνιον σου, αλλά πώς είνε δυνατόν να δημοσιευθή;) Κορητικήν 'Αεροναυτιάν (δέν ήκουσα τίποτε, άλλ' έννοεσε ότι τέτοια είδησις δέν θα με άνησυχούσε διόλου' πόσα εξεδόθησαν ως τώρα) Σπλαθωμένον Μεσολογιτήν (όχι, τώρα είνε άργά μετ' όλίγων θα δημοσιευθών τ' Αποτελέσματα) 'Ελληνικόν Στέμμα (έχει καλώς) Πατριώ Σπουργίτι, Ράβδον του Μωυσοφ, κτλ. κτλ.

Εις όσας επιστολάς έλαδα μετά την 31 Μαΐου θάπαντήσω εις τό προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αί λύσεις δεκταί: έξ 'Αθηνών και Πειραιώς μέχρι της 22 'Ιουνίου' εκ των 'Επαρχιών μέχρι της 29 'Ιουνίου' εκ του 'Εξωτερικού μέχρι της 17 'Ιουλίου.

[Ο χάρτης των λύσεων, επί του οποίου δύν να γράψωσι τας λύσεις των οι διαγωνιζόμενοι παλείται εν τῷ Γραφίῳ μας εις φακέλλους, ών έκαστος περιέχει 20 φύλλα και τιμάται φρ. 1.]

270. Δεξίγριφος Τό πρώτον μου είνε σύνδεσμος, Τό άλλο είνε νήσος. Τ' όλον άρχαίος ποιητής. Που τον γνωρίζεις ίσως.

271. Στοιχειώδριφος έξ 'Αναγραμματομοῦ. Ο φακουσμένος βασιληάς Έχασε τό κεφάλι. Τά μέλη του ενώθησαν με τάξι τότε άλλη, Κ' ένα νησί ώρατον Έφάνη στο Αίγατον.

272. Μεταγραμματισμός Ρίψε τό βλέμμα σου στη γῆ Κι' άμέσως θα με ίδής. Άλλάξε τώρα κεφαλή, Τό σώμα σου να βρής.

273. Τονόγριφος Ποταμού πολύ γνωστόῦ Τόνον άν αλλάξης, Στα έπίθετα εύθης Θά τόν κατατάξης.

274. Γωνία Μέγας φιλέλλην ποιητής Μέγα προτέρημα. Μέρος του προσώπου. Μολις διακρίνεται. Ουράνιον σώμα.

275. Τρίγωνον Νήσος αυτόνομος. Χρονίς των αρχαίων. Θεοική διαιρεσις. Αντανυμία. Σύμφωνον.

276. Διπλή Άκροστιχίς Τά μεν αρχικά των κάτωθι ζητουμένων λέξεων αποτελούν λατινόν ποιητήν, τά δε δεύτερα κράτος της Εύρώπης: 1, Πόλις της Γαλλίας, 2, Κράτος της Εύρώπης, 3, Πόλις της Ολλανδίας, 4, Όρος της Ελλάδος, 5, Χώρα της Ασίας, 6, Βασιλεύς των Θηδών, 7, Νήσος του Αιγαίου.

277. Μικτόν κς - ιο - κς - αιο

278. Γρίφος. Ζ : πλ τό η :: Φλ : πλ ΑΣ 11

279. Λύσεις των Πνευματικών Ασκήσεων του φύλλου 19

191. Μελάνη (μέλαν, η.)— 192. Μηγιός (πι, νι, δε.)— 193. Ο μύσος, ή Μόσχα. 194. Ο Σ Σ Α (Μη) Ο Σ Σ Άμος... Σ Ι Ω Ν (λέγουσι 'ΩΝ...) Σ Ω Μ Α (παύσω ΜΑχόμενος) Α Ν Α Ε ('ΑΝ 'Αειος...)

195. Ο Πτολεμαίος ήτο βασιλεύς της Αιγύπτου. (Η ανάγνωσις κατά στήλας, εκ των άνω προς τά κάτω, κατά σειράν.)— 196. ΤΑΡΣΟΣ - ΤΙΓΡΙΣ (Τηλέμαχος, ΑΙΞ, ΡήΓιον, ΣαύΡΑ, Όπωρ'Ικόν, Σιελος.)— 197. Τά καλά κόποις κτώνται.— 198. Ο έπιμηλής επαινείται. (Ο επί μελ-εις επ' εν-εϊτε.)

272. Μεταγραμματισμός Ρίψε τό βλέμμα σου στη γῆ Κι' άμέσως θα με ίδής. Άλλάξε τώρα κεφαλή, Τό σώμα σου να βρής.

273. Τονόγριφος Ποταμού πολύ γνωστόῦ Τόνον άν αλλάξης, Στα έπίθετα εύθης Θά τόν κατατάξης.

274. Γωνία Μέγας φιλέλλην ποιητής Μέγα προτέρημα. Μέρος του προσώπου. Μολις διακρίνεται. Ουράνιον σώμα.

275. Τρίγωνον Νήσος αυτόνομος. Χρονίς των αρχαίων. Θεοική διαιρεσις. Αντανυμία. Σύμφωνον.

276. Διπλή Άκροστιχίς Τά μεν αρχικά των κάτωθι ζητουμένων λέξεων αποτελούν λατινόν ποιητήν, τά δε δεύτερα κράτος της Εύρώπης:

1, Πόλις της Γαλλίας, 2, Κράτος της Εύρώπης, 3, Πόλις της Ολλανδίας, 4, Όρος της Ελλάδος, 5, Χώρα της Ασίας, 6, Βασιλεύς των Θηδών, 7, Νήσος του Αιγαίου.

277. Μικτόν κς - ιο - κς - αιο

278. Γρίφος. Ζ : πλ τό η :: Φλ : πλ ΑΣ 11

279. Λύσεις των Πνευματικών Ασκήσεων του φύλλου 19

191. Μελάνη (μέλαν, η.)— 192. Μηγιός (πι, νι, δε.)— 193. Ο μύσος, ή Μόσχα. 194. Ο Σ Σ Α (Μη) Ο Σ Σ Άμος... Σ Ι Ω Ν (λέγουσι 'ΩΝ...) Σ Ω Μ Α (παύσω ΜΑχόμενος) Α Ν Α Ε ('ΑΝ 'Αειος...)

195. Ο Πτολεμαίος ήτο βασιλεύς της Αιγύπτου. (Η ανάγνωσις κατά στήλας, εκ των άνω προς τά κάτω, κατά σειράν.)— 196. ΤΑΡΣΟΣ - ΤΙΓΡΙΣ (Τηλέμαχος, ΑΙΞ, ΡήΓιον, ΣαύΡΑ, Όπωρ'Ικόν, Σιελος.)— 197. Τά καλά κόποις κτώνται.— 198. Ο έπιμηλής επαινείται. (Ο επί μελ-εις επ' εν-εϊτε.)

270. Δεξίγριφος Τό πρώτον μου είνε σύνδεσμος, Τό άλλο είνε νήσος. Τ' όλον άρχαίος ποιητής. Που τον γνωρίζεις ίσως.

271. Στοιχειώδριφος έξ 'Αναγραμματομοῦ. Ο φακουσμένος βασιληάς Έχασε τό κεφάλι. Τά μέλη του ενώθησαν με τάξι τότε άλλη, Κ' ένα νησί ώρατον Έφάνη στο Αίγατον.

272. Μεταγραμματισμός Ρίψε τό βλέμμα σου στη γῆ Κι' άμέσως θα με ίδής. Άλλάξε τώρα κεφαλή, Τό σώμα σου να βρής.

273. Τονόγριφος Ποταμού πολύ γνωστόῦ Τόνον άν αλλάξης, Στα έπίθετα εύθης Θά τόν κατατάξης.

274. Γωνία Μέγας φιλέλλην ποιητής Μέγα προτέρημα. Μέρος του προσώπου. Μολις διακρίνεται. Ουράνιον σώμα.

275. Τρίγωνον Νήσος αυτόνομος. Χρονίς των αρχαίων. Θεοική διαιρεσις. Αντανυμία. Σύμφωνον.

276. Διπλή Άκροστιχίς Τά μεν αρχικά των κάτωθι ζητουμένων λέξεων αποτελούν λατινόν ποιητήν, τά δε δεύτερα κράτος της Εύρώπης:

1, Πόλις της Γαλλίας, 2, Κράτος της Εύρώπης, 3, Πόλις της Ολλανδίας, 4, Όρος της Ελλάδος, 5, Χώρα της Ασίας, 6, Βασιλεύς των Θηδών, 7, Νήσος του Αιγαίου.

277. Μικτόν κς - ιο - κς - αιο

278. Γρίφος. Ζ : πλ τό η :: Φλ : πλ ΑΣ 11

Α ταβυρίο Ρόδου— Ουελλόδη Ψυχή! 'Απ' της καρδιάς τον ιερών βωμών χιλια λουλούδια παίρνω, με δάκρυο περίγυρο και φίλημα τά ραίνω, κ' εύχομαι αγρυσά στέφανα, βιον εύτυχημένο!— Αιγυπτία Βασιλόπαις, 'Ιδανικότης. (Γ', 95)

Προσμένεις εύχες για τή γιορτή σου, αγαπημένη μας Βασιλόπαις.— 'Ιδανικότης, 'Ανοικτόκαρδο Χαμόγελο, Αιγυπτία Πριγκίπισσα. (Γ', 96)

Εροφιλόσοφε, όποιος κάμνει ζημιές, πληρώνει τ'εραμέδες' δέν τό εύρίζ; 'Αλλοτε όλιγότερον όρμητικός!— 'Ιδανικότης.

Ιδανικότης:— Με τί χάρι ό Εροφιλόσοφος χορεύει τους λανσιέδες! πώς να τον βαμολογήσωμε; Βασιλόπαις:— Μα είνε... έκτός διαγωνισμού! (Γ', 98)

Βαρύατε, παιδιά, έρχεται με την ποδιά, να χορέψη τον σαρτόν, ό ύπουργός των έξωτερικών!— Οί 'Ανοικτόκαρδοι. (Γ', 99)

Κυθραϊκή Αδγή, καλώς ήλλες στη... ζουρλοπαρέα μας! Μα γιατί δέν άπαντάς στο γράμμα μου;— 'Ιδανικότης, Αιγυπτία Βασιλόπαις. (Γ', 100)

Α νταλλάσσω εικονογραφημένα δελτάρια πανταχόθεν. Διεύθυνσις ασφαλστάτης: Πέτρος Α. Πασχάλης, 'Ανδρος. (Γ', 101)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΥ ΤΟΥ 25 ΦΥΛΛΟΥ

[Ίδε την λύσιν εις την σελίδα 225]

ΑΘΗΝΩΝ: Σμαράγδα Σ. Ρεγκούμαν, Σοφία 'Αντιόου, Κ. Χ. 'Αναγνωστοπούλου, Πηνίσα Α. Βλάχου, Άννα Ν. Βούλγαρη, 'Αργυρούσα Μ. Σιγατοπούλου.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ν. Α. Δημητριάδης. Εδάγγ. Γ. Παπανικολάου, Γ. Κ. Οικονόμου, Φλόρα Α. Μουσταζή, Γ. Α. Καλαμάκης (24, 26), Γ. Σ. Φιλιππας, Κ. Η. Σκελληροπούλου, Α. Α. Κανελλοπούλου, 'Εμ. Α. Τσολάκης, 'Ιωάν. Νικολαοπούλου (24), Χ. Ν. Πέππας, Θ. Α. Λούνας, 'Αθ. Η. Μερμηγκας.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ ΑΓΡΙΝΙΟΥ: Ν. Θ. Αϊφας, 'Ιουλίττα Α. Παναγοπούλου, 'Ιω. Γ. Πορτολάκης.

ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ: Α. Χ. Μίγας ΑΡΤΗΣ: Δημήτρ. Ι. Κασής (24). ΒΟΔΟΥ: Τασία Γιούκα, Κούλα Γιούκα. ΚΕΦΚΥΡΑΣ: Όλγα Θ. Κασιάνη, Σταυρ. Ζ. Δεσσόλας.

ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Α. Σ. Έδαταθίου. ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Γ. Α. Κακαριάνης (24), Γ. Α. Λαζανάς (24) Ν. Γ. Σαρίμβης. ΝΑΥΠΛΙΟΥ: Κ. Γ. Κοτοπούλης. ΠΑΤΡΩΝ: Σ. Ι. Παπαφωμάδης (24), Φρ. Ι. Τζουλάκης, 'Αλόσιος Ι Τζουλάκης, 'Αν. 'Αθ. 'Αθανασίου.

ΣΥΡΟΥ: Γ. Η. Γιαννουκάκης. ΤΥΡΝΑΒΟΥ: Γ. Η. Βασιλοπούλου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ: Εύγενούλα Λεμεριάδου. ΑΔΕΣΣΑΝΑΡΕΙΑΣ: Γ. Μοιάτσος. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: 'Α. 'Αράνης (24), Α. Σ. Σαλαμάριας. ΚΥΘΝΙΩΝ: Πεταγή Νεοαϊδούλα. ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ: Σουλφίς (23, 24, 25), Κάριεν (23, 24, 25), Κ. Ι. Κυριακίδης, Κ. Φαλίδας.

ΛΑΡΝΑΚΟΣ: Σπλαθωμένος Μεσολογιτής (23), Μ. 'Ηλιάδης (23). ΠΟΡΤ-ΣΑΪΑ: Ίλιττα Παπακωνιά. ΣΤΕΝΗΜΑΧΟΥ: Γ. Παναγοπούλου.

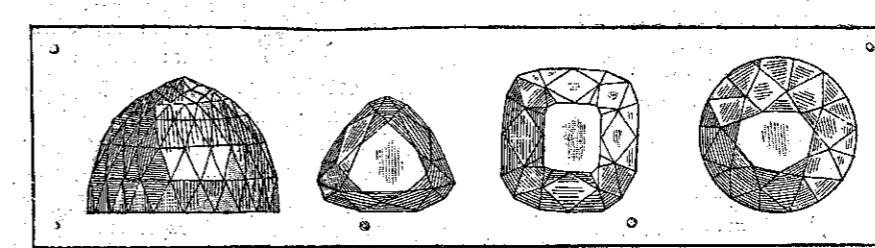
ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ Των εδρόνων όρθην την λύσιν τα όνόματα έτιθησαν εις την Κληρωτίδα και έληρωθήσαν κατά σειράν οι εξής δύο ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ Δεσφός Σκοπίους 3 εν Πειραιέ, ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ Ζ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ εν Κραύρα, και ό μιν πρώτος ενεγράφη δι' έξ μήνας, ό δε δεύτερος δια μίαν τμηρίαν.

Πισινάξον λατιν 20 δια τον προσεχή Διαγωνισμόν.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΣ Συνιστάμενον υπό του 'Υπουργείου της Παιδείας ως τό κατ'έξοχην παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, άληθείς παρασχόν εις την χάραν ήμάν ύπηρεσίας και υπό του Οικουμανικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως άνάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

Table with subscription information: ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ, ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ. Includes prices for different regions and contact information for Nikolaos P. Papadopoulos.

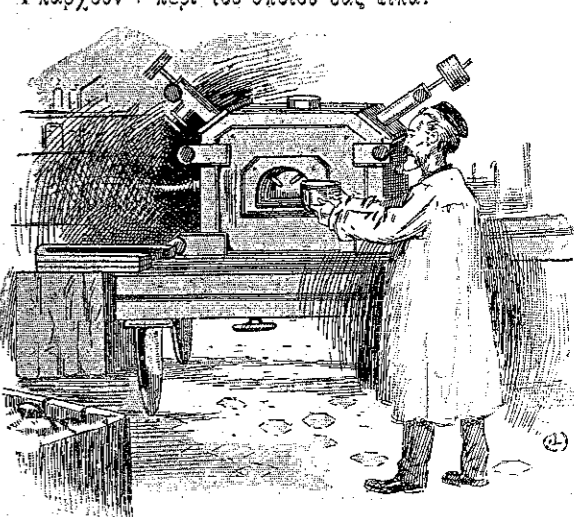

Οι μεγαλύτεροι αδάμαντες του κόσμου. Ο Μέγας Μαργάρος.— Ο Χασάκ.— Ο Αντιβασιλεύς.— Ο Κακινόβη.

ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΑ ΟΙ ΑΔΑΜΑΝΤΕΣ

Είμεθα λοιπόν εις έν άδαμαντωρυχείον της Κιμπερλέυ. Επί του εδάφους ανοίγονται μεγάλοι λάκκοι χωνοειδείς. Εκ του βαθους των δια της σκαπάνης ή δια της δυναμίτιδος, άποσπώνται μεγάλα τεμάχια αδαμαντοφόρου γῆς, τά όποια τοποθετούνται έντός σάκκων και άνέλκονται δι' άτμοκινήτων άνυψωτήρων. Οί πολυπληθείς έκείνοι ιμάντες τους όποιους βλέπετε εις την εικόνα μας, χρησιμοποιούν δια να μεταφέρεται τό μεταλλευμα από τά βάθη του μεταλλείου εις την έπιφάνειαν. Έκει τά χώματα αυτά, δι' ειδικών μηχανημάτων, βρέχονται, πλύνονται και κοκινίζονται. Τό νερόν τά κάμνει να περνούν και να φεύγουν από τας τρύπας, τας όλονεν μικροτέρας, των άλλεπαλλήλων κοσκινών, αφήνοντα πάντοτε τους μικρούς ή μεγάλους χάλυκας των. Και οι χάλυκας αυτοί είνε αδάμαντες! Άλλ' αδάμαντες άμορφοι άνόμη, άδιαφανείς, θαμβοί, άγνωρίστοι, τους όποιους ό άπειρος θα εξελάμβανεν ως κοινούς λίθους. Μόνον ή κατεργασία θα τοίς προσδώη την λάμψιν, ή όποία θα μας κάμη να τους αναγνωρίσωμεν ως τους λαμπροτέρους και ώραϊότερους των πολυτιμών λίθων! Και έρχόμεθα εις την κατεργασίαν. Η κατεργασία έχει σκοπόν να πολλαπλασιάση τας έπιφανείας, επί των ό-

ό αδάμας γίνη μ.πρι λλάν τι, πρέπει να είνε 64. Φαντάζεσθε λοιπόν τί ύπομονή και λεπτότης χρειάζεται δια να σχηματισθών επί ενός μικρού λίθου τέσον πολλοί έπιφάνειαι! Άλλ' ό αδάμας είνε άνόμη όλίγον θαμβός. Δια να λάμψη τελείως, δια να ποκτήση όλην του την λαμπρότητα, πρέπει να στίλβωθη. Ο στίλβωτής θέτει αλληλοδιαδόχως κάθε πλευράν επί μικρού χάλυδίνου τροχού, άλειμμένου με μίγμα ελαίου και αδαμαντοκόκκων, ό όποιος κάμνει 2-3,000 στροφάς τό λεπτόν. Μετά την τελευταίαν αυτήν κατεργασίαν, ή μεταμόρφωσις είνε τελεία: ό λίθος έγεινεν άστρον. Έννοείται, ότι μετά την σειράν αυτήν των δοκιμασιών, ό όγκος του αδάμαντος ελαττούται σημαντικώς. Ο Άντιβασιλεύς π: γ: ό όποιος εξύγιζεν άκατέργαστος 410 καράτια, μετά την κατεργασίαν ζυγίζει μόνον 136! Και πόσας ήμέρας να διήρκεσαν; Ημέρας! άστειεύεσθε. Μήνας πρέπει να λέτε. Η κατεργασία του Άντιβασιλεύος διήρκεσε δύο έτη, οι δε τεχνίται του Άρμεταλλοδάμου και της Άμβέρσης, οι όποιοι είνε οι πρώτοι του κόσμου, εξήγησαν έν έτος δια να τελειώσουν τον Κούλλιθαν, περί του όποιου σ'ε είπα.

Η ηλεκτρική κάμινος του Μοσσάιν.

Μ Ε Λ Η Ξ

Μπόραις, χιονιάς ποδ πάρασες, Έληά κοντή, και γέραςες...

Έληά, Έληά, πώς βρήθηκες εδώ και πώς βαρέθηκες...

Έσά, ποδ όψιν άλλαξες πόσαις φοραις δεν στάλαξες...

Ο Φ Α Ρ Ο Σ

Ψηλά ποδν' ό βράχος ό Φάρος μονάχος της νύκταις γυρίζει...

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ Κ. ΝΙΚΗΦΟΡΑΚΗΣ εν Κωνσταντινουπόλει. Βραβευθείς υπό τή ψευδώνυμον Ένδοξον Μέλλον

Είς τόν 112ον Διαγωνισμόν τών Δύσεων [Ίδε Διάπλασιν 1009, σελ. 322.]

ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

Οί μεγαλύτεροι αδάμαντες του κόσμου, μετά τον ανώτερο, είνε ό Κοχινούρ, ή Όρος Φωτός, ζυγίζων 103 καράτια...

Υπάρχουν και αδάμαντες τεχνητοί; Όταν λέγομεν τεχνητοί αδάμαντες, δεν έννοοῦμεν τους ψευδείς, τά ανευ άξίας γυαλιά, με τά όποια άπατούν τους άπλουστερους μερικοί κοσμηματοπώλαι...

Λοιπόν, οί χημικοί κατώρθωσαν έως τώρα να κατασκευάσουν άλλους πολυτιμους λίθους. π: χ: σαπφείρους και ρουμπίνια...

Μόνος ό Γάλλος Μοασσάν, τώ 1894, φουρνίζων κάποια χημικά προϊόντα εις την ηλεκτρικην κάμινόν του, ή όποια ανέπτυσσε θερμοκρασίαν 3,500 βαθμών (!!!), κατώρθωσε να ξεφουρνίση μερικούς μικροσκοπικούς αδάμαντας, κρυστάλλους ποδ είχαν διάμετρον μόλις ήμισυος χιλιοστοῦ του μέτρου...

Όσον διά τον περιδότην Λερμουάν, ό όποιος ισχυρίζετο ότι εύρε την μέθοδον της κατασκευής μεγαλειότερων κάπως τεχνητών αδάμαντων, αυτός άπεδείχθη άγύρτης και άπατεών...

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΤΑ ΠΑΓΩΤΑ

Άγαπητοί μου,

ΟΗ χειμώνα μόνον οί πλούσιοι, εις τά μεγάλα γεύματα, τρώγουν παγωτά. Άλλά τώρα τό καλοκαίρι τρώγουν όλοι. Είνε ή έποχή των Τι ευχαρίστηται, αλήθεια, όταν ή ζέστη ξηραίνη τό στόμα και τον λαιμόν, να κάθεται κανείς εις την δροσίαν του υπαίθρου και να ροφα μίαν κρέμαν, ένα σιρόπι από καρπούς, μίαν μαρμελάταν, ένα καφέ με γάλα, παγωμένα, στερεοποιημένα, χρωματισμένα, αρωματισμένα και τήσον κομψά φομαρισμένα, όπως αυτά ποδ σερβίρουν εις τά καλά αθηναϊκά ζαχαροπλαστεία...

Φαντάζεσθε καλοκαίρι χωρίς παγωτά; Και όμως ή έφευρεσις δεν είνε τήσον παλαιά και πρό όλίγων άκόμη έτών, ή κατασκευή του παγωτού δεν ήτο εδώ ούτε εύκολος ούτε κοινή. Μόνον τά μεγάλα ζαχαροπλαστεία έπωλοῦσαν. Διότι τότε κατεσκευάζοντο με χιόνι, με αληθινόν χιόνι, τό όποιον, εις τά μέρη μας τούλάχιστον, με πολλούς κόπους και με μεγάλη έξοδα έπρεπε να μεταφερθή από τάς κορυφάς των βουνών και να διατηρηθή εις τά υπόγεια. Όταν ήμουν παιδί, ένθυμούμαι, εις την πατρίδα μου, την Ζάκυνθον, έφερναν τό χιόνι από την άπέναντι Κεφαλληνίαν, από την κορυφήν του ύψηλου Αίνου. Έν ή δύο μόνον ζαχαροπλαστεία της πόλεως ήσαν εις θέσιν να κάμνουν αυτήν την πολυτέλειαν. Και τί άτελή τά παγωτά της έποχής εκείνης! Δέν ήσαν διόλου στερεώτερα από μίαν σημερινήν γρανίταν... Έλυωναν έως να φθάσουν από την παγονιέραν εις τό τραπέζι, και δεν έτρωγε κανείς παρά ένα κρούν σιρόπι...

Αί πρόδοι της ζαχαροπλαστικής και ή επέκτασις της παγοποιίας έκαμαν βαθμηδόν τά παγωτά μας άφθονα και τέλεια. Σήμερον τάθηναϊκά είνε εφάμιλλα των Εύρωπαϊκών, ή δέ κατασκευή των, με την διάδοσιν του τεχνητού πάγου,

είνε πλέον διαδεδομένη εις όλην την Ελλάδα, ακόμη και εις χωρία. Και όλοι τρελλαινόνται διά τά ευεργετικά καλοκαιριατικά γλυκίσματα: από τους μεγάλους, ποδ ταπολαμβάνουν με τήσον σοβαρότητα, έως τά μικρά παιδιά, ποδ τά φουσούν... διά να ξεκρυώσουν.

Θέλετε τώρα να μάθετε ποίος έφευρε τά παγωτά; Αναγινώσκω εις μίαν γαλλικην έφημερίδα, ότι οί ζαχαροπλάσται των παρελθόντων αιώνων δεν τά έγνώριζαν. Κατώρθωσαν μόνον να έχουν χιόνι, διά να κρούνουν όπωςδήποτε τά σιρόπια των, και αυτό τό έθεωρούσαν μεγάλο κατόρθωμα. Μόλις περι τά μέσα του 17ου αιώνος οί Ίταλοί έσοφίσθησαν να χρωματίζουν τό χιόνι και να τό αρωματίζουν με άρωμα καφέ ή βανίλλιας. Αυτά ήσαν τά πρώτα, τά πρωτογενή παγωτά.

Άλλά τό 1760, εις τό Παρίσι, ό ζαχαροπλάστης Προκόπιος Γουλβέλλης ήρχισε να κατασκευάζη με νέον σύστημα παγωτά από όπωρικά και από άνθη. Το σύστημα του Γουλβέλλη είνε περίπου τό σημερινόν. Αυτός λοιπόν είνε ό έφευρέτης και ό ευεργέτης. Άλλ' εκείνος ποδ τά έτελειοποίησεν άργότερα είνε ό περίφημος Βαπέλ, ό αρχιμάγειρος του πρίγκηπος Κονδέ, επί Λουδοβίκου ΙΔ'. Και τώρα όσάκις άπολαμβάνετε τό ύφαιον παγωτόν σας, ειμφορείτε να ένθυμησθε αυτά τά όνόματα με κάποιαν εύγνωμοσύνην.

Σας άσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΤΙΑΡΚΟΣ ΚΑΙ ΖΙΝΕΤΑ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL)

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ' (Συνέχεια)

Περίληψις των προηγούμενων: — Ο Τιάρκος, θραλέτης του Αύτοκρατορικού Ανικείου, περιπλανάται εις τά περίχωρα των Παρισίων και φθάνει εν άγνοία του εις τά Καμίνια, εστίαν κλεπτόν και κατορθών. Εισέρχεται διά να κοιμηθή εις μίαν άσβεστοκάμινον, και έξυπνών εν τώ μέσω πέντε κλεπτόν, οί όποιοι δεν τον άφίνουν να φήγη, διότι νομίζουν ότι ήκουσε τά μουσικά των.

Η συζήτησις ήρχισεν άλλα και πάλιν ό αρχηγός την διεκοψε.

— Σιωπάτε σεις οί άλλοι, ανέκραξε, και άφίστε με να ανακρίνω εγώ τό παιδί!

Και έπειτα, με ήρεμον ύφος, με γλώσσαν διαφέρουσαν έπαισθητάς από την χυδαίαν διάλεκτον των άλλων, ήρώτησε:

— Ίσχυρίζεσαι λοιπόν, μικρέ, ότι δεν άκουσες τίποτε άπ' όσα είπαμεν εδώ-μέσα πριν σε ανακαλύψωμε;

— Σας τό όρκίζομαι, κύριε! άπεκρίθη ό Τιάρκος.

— Πολύ καλά, υπέλαθεν ήσυχως ό αρχηγός: εγώ θα σου τά πώ όλα.

Οί άλλοι τέσσαρες έκυτάχθησαν έκπληκτοι, μη έννοούντες ποῦ ήθελε να καταλήξη ό αρχηγός των. Άλλ' ούτος τους ήτένισεν αυστηράς, και άμέσως έμαζεύθησαν όλοι, ως θηρία εις τά όποια ό δαμαστής έδειξε την μάστιγα.

Οί κτηνώδεις εκείνοι κκοῦργοι είχαν φαινεται μεγάλην έμπιστοσύνην προς τον εύφυά και μορφωμένον εκείνον άνθρωπον, ό όποιος, τίς οίδε κατόπιν τίνων περιπετειών και ναυαγίων, είχε καταντήση εις τά λατομεία, κλέπτης μεταξύ κλεπτόν, εις τους όποιους όμως είχε κατορθώση να έπιβληθή, ώστε να τον αναγνωρίσουν επitelous ως αρχηγόν. Κανείς άλλως τε δεν ήξευρε καλλίτερα του να καταστρώση σχέδια, να διαφεύγη την άστυνομίαν, να διευθινή τας εργασίας της συμμορίας, ή όποια επί των ήμερών του είχαν εύημερήση, και διά τούτο κανείς δεν έτολμούσε να τον δυσαρεστήση ή να του αντίσταθ.

«Πέντε-έξ άνθρωποι, με άπαισίας μορφάς...» (Σελ. 222, στ. γ')

— Έλεγα λοιπόν, επανέλαθεν ό αρχηγός, ότι θα διεγρηθώ τά πάντα εις αυτό τό παιδί.

Κανείς δεν εκινήθη, και ευχαριστημένος διά την ευπειθειαν της συμμορίας του, ό αρχηγός έξηκολούθησεν, άποτεινόμενος προς τον Τιάρκον:

— Μικρέ μου φίλε, οί κύριοι ποῦ βλέπεις εδώ και εγώ, θα έπιχειρήσωμε ένα μεγάλο κλόπο. Μάλιστα! πρόκειται να δειάσωμε τό σπίτι ενός προμηθευτού του στρατού, και τό σπίτι αυτό εύρίσκειται προς τό μέρος του Μουσώ. Η έπιχειρήσις είνε σπουδαία, διότι ό ιδιοκτήτης είνε πλούσιος. Κατά τάς πληροφορίας μου, έχει θαυμάσια άσημικά και ένα χρηματατοκιδώτιο μεγάλο. Δυστυχώς, ό κύριος αυτός έχει την κακή συνήθεια να φρουρή τά πλούτη του με ύπρητάς καλά όπλισμένους. Δεν άρχοῦμε λοιπόν εμείς, για να τά βγάλωμε πέρα. Και έκτός τούτου, επειδή μάς χροιάζεται κ' ένας μικρός, εύκίνητος, διά να φυλάττη επάνω

από τη μάνδρα, όσην ώρα θα εργαζώμεθα μέσα, έσυλλογίσθηκα ότι, μία φορά ποῦ ή καλή τύχη σ' έστειλε στη συντροφία μας, έσύ θα μπορούσες λαμπρά να μάς κάμης αυτήν την ύπηρεσία.

Σιωπή διεδέχθη τό λογίδριον τούτο. Οί κκοῦργοι έμειδιών, διότι ένόησαν επitelous ποῦ έτεινεν ό αρχηγός των. Και ό Τιάρκος δεν έτολμούσε να αποκριθί τίποτε προς την πρότασιν, ή όποια τον προσέβαλλε.

Άλλ' ό αρχηγός την διετύπωσε και πάλιν:

— Λοιπόν, φίλε μου, ήρώτησε, τί περιμένεις για να μάς πής πώς είσαι δικός μας;

— Άδύνατον! άπεκρίθη ό Τιάρκος.

— Διατι;

— Διότι...

— Διότι;

Επιτέλους ό μικρός βοήμος δεν έκρατήθη και, άγανακτών διά την έπιμονήν του αρχισυμμορίτου, ανέκραξε:

— Διότι δεν είμαι κλέπτης εγώ!

Όρουμαγδός άγανακτήσεως ύπεδέγη την τολμηράν απάντησιν του Τιάρκου, άλλ' ή χαλκίνη φωνή του αρχηγού ύψώθη πάλιν κ' έπέβληθη.

— Αν δεν είσαι κλέπτης, ανέκραξε μανιώδης, συλλαμείνων τον Τιάρκον από τον λαιμόν, είσαι κατάσκοπος, και τότε θα τιμωρηθής ως τοιούτος... Διάλεξε!

— Δεν θα γίνω κλέπτης, ποτέ, επανέλαθεν ό μαθητής με θάρρος, και τώρα άφίστε με να φύγω.

Οί κκοῦργοι άπεκρίθησαν με γέλωτας προς την άφέλειαν του παιδιού. Να τον άφίσουν να φύγη;

— Όχι δά!... Τον ήρασαν δύο από τά χέρια, και με όλην την άπγνωσμένην του αντίστασιν, με όλας του τάς καταπινομένες κραυγάς, τον έδεσαν χειροπόδαρα. Έπειτα του έφίμωσαν τό στόμα με ένα μαντήλι.

— Ποῦ να τον βάλωμε τώρα; ήρώτησεν ό γίγας τον αρχηγόν: ετό πηγάδι;

— Δεν αξίζει τον κόπο, είπεν ό ώρχος γέος, τό όποιον οί σύντροφοί του έκραζαν Α σ κ η τ ή ν' δεν έχοῦμε και καιρό... είνε τώρα μεσάνυκτα.

— Σιωστά, άπεκρίθη ό αρχηγός: άφίστε τον εδώ, και δρόμο!

Από την γωνίαν όπου τον έκύλησαν ως δέμα, ό Τιάρκος είδε τους κλέπτας να παίρουν τά πιστόλια των, τά μαχαίρια των, και να διευθύνονται προς την θύραν, την όποιαν ήνοιξαν.

Πριν εξέβλη, ό αρχηγός έχαιρέτησε τον αίχμαλώτον διά νεύματος της χειρός.

— Καλήν άντάμωσι, μικρέ μου, τώ

είπε· μετά δύο-τρεις ημέρας θά τὰ ξαναποῦμαι... Δὲν θά καλοπεράσῃς πολὺ ἐς αὐτὸ τὸ διάστημα, ἔτσι δεμένος ἐδώ- μέσα· ἀλλὰ ποῖος σοῦ φταίει; Ὅποιος δὲν θέλει νὰ γίνη κλέπτης, δὲν τὸ σκα- ζεῖ ἀπὸ τὸ σχολεῖό του καὶ δὲν χώνεται ἐς τὰ καμίνια τοῦ Παρισιῦ. Γεῖά σου!

Ὁ Ἀσκητής, ὁ ὁποῖος εἶχε συμπα- θήσει τὸν Τιάρκον, προσεποικίθη ὅτι κάτι ἐλησμόνησε καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸ σπῆ- λαιον, προφανῶς διὰ τὰ τὸν λύση. Ἀλλ' ὁ ἀρχηγὸς ἦτο ἀκόμη ἐκεῖ, καὶ ὡς νὰ ἐνόησε τὸν σκοπὸν του, τῷ εἶπε:

τὰ δωμάτια τοῦ πρώτου πατώματος ἐπί- σης, ὁ δὲ Παγκράτης, βιηθούμενος ὑπὸ τῆς συζύγου του Ζιτάνας, ἠγωνίζετο νὰ περιποικίθῃ ὅλον ἐκεῖνο τὸ ποικίλον πλη- θὸς.

Δύο-τρεις ἄρκοι, δεμένοι ἀπὸ τοὺς κρίκους τοῦ ρύγγου των, ἐπερίμεναν τοὺς κυρίους των κυλιόμενοι εἰς τὸ χῶμα, ἐνῶ πῆχτοι ἀνεργίζοντο ἐπὶ τῶν δέν- δρων τῆς αὐλῆς καὶ σκύλοι διάφοροι δι- φιλονεικούν λυσσῶδως τὰ κόκκαλα ποῦ τοὺς ἔριπταν.

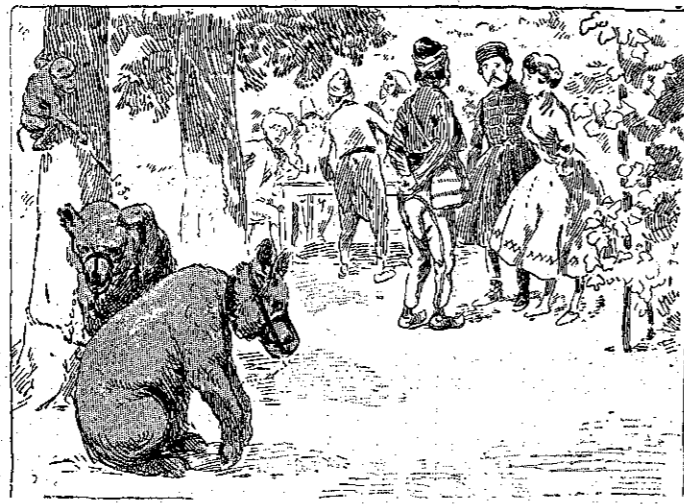
Οἱ βοημοὶ ὅμως, ἂν καὶ προεργόμε- νοι ἀπὸ διαφορῶς τό- πους, συμπεριφέροντο ἀρμονικώτατα. Ἐγγωρί- ζοντο ὅλοι, ὑπεχώρουν ἀμοιβαίως, ἐβοηθούντο καὶ ὠμίλουν μεταξὺ των μίαν διάλεκτον κοινήν, διὰ τῆς ὁποίας συνενο- οῦντο θαυμάσια.

Ἐξάφνα ἡ θύρα τῆς Ταβέρνας ἠνοιχθῆ καὶ ἐν παιδίον ὠρὸν, αἰμα- τωμένον, ἐξηγνήμενον, μόλις κρατούμενον εἰς τὰ πόδια του, μὲ καταλα- σπωμένην στολήν μαθη- τοῦ Λυκείου, παρουσιά- σθη εἰς τὸ κατώφλι. Ὁ Ἑρακλῆς Παγκράτης, ὁ ὁποῖος εἶχε καλὴν μνήμην, ἀνεγνώρισεν ἀ- μέσως τὸν μαθητὴν, τὸν ὁποῖον εἶχεν ἐκδιώξῃ πρὸ ὀλίγων μηνῶν.

— Μπα, μπα; ἔκαμε ὁ μικρὸς δὲν ἐκατάλαβε λοιπὸν πῶς δὲν ἔχει δουλειά ἐδῶ;

Ἀλλὰ δὲν ἐπρόφρασε νὰ κατέλθῃ ἀπὸ τὸ παγκάρι του, διὰ νὰ προβῇ εἰς νέαν ἐξῆσιν. Μόλις τὸ παιδίον ἀνῆλθεν εἰς τὴν Ταβέρνην, ἐκλονίσθη καὶ κατέπεσεν ἀποτόμως εἰς τὸ πάτωμα, λιπαθῦμον.

Οἱ βοημοὶ καὶ ὁ κἀπηλὸς ἐπλησίασαν

« Ἄρκοι δεμένοι ἀπὸ τοὺς κρίκους τοῦ ρύγγου των... » (Σελ. 232 στ. 6'.) ἐπανῆλθεν εἰς

ἀμέσως τὸν Τιάρκον, καὶ παρετήρησαν ὅτι καὶ τὰ δύο του χέρια εἶχον ἐγ- καύματα φοικώδη. Μὲ τὸ ἐν ἐκρατοῦσε σφικτὰ τὸ χρυσοῦν νόμισμα, τὸ ὁποῖον τῷ εἶχε δώσῃ ὁ βασιλεὺς Βοδδὸγ ὡς φυ- λακτόν.

Μόλις τὸ εἶδεν ὁ Παγκράτης, καὶ ἀμέσως ἠλλάξε τὸν τρόπον καὶ διάθεσιν.

— Φίλοι! ἀνέκραξεν· αὐτὸ τὸ παιδί μὰς ἔρχεται ἐκ μέρους τοῦ βασιλέως Βο- δδὸγ. Νὰ τὸ βοηθήσωμεν ἀμέσως!

Συγγρόνως ἐσήκωσε τὸν Τιάρκον ὡς πετρὸν καὶ τὸν ἐξάπλωσε ἐπάνω εἰς τὸ παγκάρι. Ὅλοι οἱ βοημοὶ τὸν περικύ- κλωσαν, πρόθυμοι νὰ βοηθήσουν καὶ νὰ σώσουν τὸν προστατευόμενον τοῦ σεβ- στοῦ βασιλέως των. Ἄλλοι τοῦ ἐπλυναν τὸ χλωμὸν πρόσωπον καὶ τὰ κολλημένα του μαλλιά μὲ νερόν· συγκερασμένον μὲ ἄξος· ἄλλοι ἀνέσυσαν ἀπὸ τὰ βάθη τῶν δισακίων των θαυματουργὰ ἰατρικά, ποῦ τὰ γνωρίζουν, ὡς λέγουσιν, μόνον οἱ βοη- μοὶ καὶ μόνον βοημοὺς θεραπεύουν μὲ αὐτά... Μία γραῖα ἰσπανίς τοῦ ἔχυσεν εἰς τὸ στόμα μερικὴς στάλας... ἕνας ἄλ- λος Ἀτσίγγανος τοῦ ἄλειψε τὰ καυ- μένα χέρια μὲ μίαν ἄσπρην ἀλοιφήν...

Μετὰ μίαν ὥραν συντόνων περιποιή- σεων, ὁ Τιάρκος ἀνοιξε τὰ μάτια καὶ ἤρχισεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον νὰ συνέρχεται. Αἱ πρῶται του λέξεις, μὲ ἀσθενῆ φω- νήν, ἦσαν:

— Τὸ χρυσοῦ νόμισμα!... Κίνδυνος μεγάλος... Ἔχω τὸ χρυσοῦ νόμισμα!..

Ὁ Παγκράτης ἔσπευσε νὰ τὸν καθῆ- συχάσῃ. Τῷ ἔδειξε τὸ πολύτιμον μετάλ- λιον καὶ τῷ εἶπε:

— Ἦσύχασε... Νὰ το, ἐγὼ τὸ ἔχω. Επεύρω ἀπὸ ποῖον ἔρχεσαι... γύρω σου δὲν ἔχεις παρὰ φίλους...

Ὁρῶν μείδιμα ἐφώτισε τὸ πρόσωπον τοῦ Τιάρκου.

— Πεινώ, ἐψιθύρισε.

— Τὸ δυστυχισμένο! ἀνέκραξαν οἱ βοημοὶ· εἶνε πεθαμένο ἀπὸ τὴν πείναν!

Ἀμέσως ἔτρεξεν ἡ Ζιτάνα καὶ ἔφερε μίαν σούπαν βοη- μικήν, ἀπὸ ἐκ- λεκτὰ κρέατα καὶ χόρτα εὐδῶδη. Τὸν ἐκάθισεν εἰς τὰ γόνατά της καὶ τοῦ τὴν ἔ- δωσε μόνη της, κουταλιά- κου- ταλιά. Καίτοι, ὡς διὰ μαγείας, τὰ μάτια του ἔ- γειναν ζωηρότε- ρα, αἱ παρειαὶ του ἐχρωματί- σθησαν, ὁ σφυγ- μὸς του ἐδυνά- μωσεν, τὸ παιδί

τὴν ζωὴν. Μὲ προσοχὴν καὶ λεπτότητα, τὴν ὁποίαν δὲν θά ἐπερίμενε κανεὶς ἀπὸ τὸν χονδρὸν ἐκεῖνον ἄνθρωπον, ὁ Παγ- κράτης τὸν ἐπῆρε τότε καὶ τὸν ἐκάθισεν εἰς μίαν πολυθρόναν, ἐφωδιασμένην μὲ πολλὰ μαξιλάρια.

— Εἶμαι καλλίτερα, εἶπεν ὁ Τιάρκος κυττάζων τοὺς ἀνθρώπους ποῦ τὸν περι- στοίχιζαν μὲ συμπάθειαν· σὰς εὐχαριστῶ.

Καὶ μετ' ὀλίγον εὔρε τὴν δύναμιν νὰ τοῖς διηγηθῇ ὅλας τὰς δεινὰς περιπετείας, τὰς ὁποίας ὑπέστη μετὰ τὴν φυγὴν του ἀπὸ τὸ Λύκειον.

Διὰ νὰ ἐλευθερωθῇ.

Ὅταν εὔρεθῃ μόνος, δεμένος, ἤμιθα- νῆς ἀπὸ τὴν πείναν καὶ ἀπὸ τὸν κόπον εἰς

τὸ σπῆλαιον ὅπου τὸν εἶχον ἐγκαταλείψῃ οἱ κλέπται, ὁ Τιάρκος ἐκλείσε τὰ μάτια, ἀποφασισμένος νὰποθάνῃ.

Ἀλλ' ὅταν, μετὰ πολλὰς ὥρας ἀγω- νίας, ἐξημέρωσε, τὸ ἀσθενὲς φῶς, τὸ ὁποῖον εἰσῆρχετο ἀπὸ τὰς ἀτελεῖς συνηρ- μοσμένας σανίδας τῆς θύρας, τῷ ἔφερε κάποιον ἐλάτιδα. Ἐκαμὲ νέαν ἀπόπειραν νὰ θραυσθῇ τὰ δεσμά του, ἀλλὰ δὲν κἀτώρ- θωσε παρὰ νὰ τὰ σπῆξῃ περισσότερον.

Ἐξηγνήμενος, ἀφῆκε τὴν κεφαλὴν του νὰ πεσῇ πάλιν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους· ἀλλὰ τὰ κινήματά του τὸν εἶχαν κάμῃ νὰλλάξῃ πλευρόν. Ἄντι νὰ εἶνε ἐστραμμένος πρὸς τὸν τοῖχον τοῦ σπηλαιοῦ, ὅπως ἦτο ὄλην τὴν νύκτα ἐβλεπε τώρα πρὸς τὴν θύραν.

Ἦπὸ τὸ ἀμυδρὸν φῶς, ἐκύτταξε καλὰ

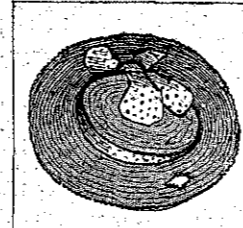
τὴν φυλακὴν του, ἡ ὁποία ὠμοιάζε σχεδὸν μὲ τάφον. Ἐξάφνα μίαν τελευταία ἐλπίς τὸν ἐγαλβάνισε καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ του, διεσταλ- μένοι, προσηλώθησαν εἰς ἕν σημεῖον... Ἐῦ- ρε τρόπον σωτηρίας!... Μὲ ἀπεγνωσμένην προσπάθειαν, ἔρπει σιγά-σιγά πρὸς τὰ λείψανα τῆς πυρᾶς, τὴν ὁποίαν εἶχον ἀνάψῃ τὴν νύκτα οἱ κλέπται καὶ ἡ ὁποία ἔκαθεν ἀκόμη ὑπὸ τὴν τέφραν... Ὅσα προσ- παθῆσῃ, νὰ φθάσῃ ἕως ἐκεῖ, θά καύσῃ τὰ σκηνία ποῦ τὸν δεσμεύουν, καὶ ἴσως θά ἤμπορέσῃ οὕτω νὰ ἐλευθερωθῇ... Καὶ ἔρπει μὲ τὰ γόνατα, μὲ τὸ πηγροῦνι, καὶ προχωρεῖ βραδέως, ὡς ἐρπετὸν πληγω- μένον...

(Ἐπεται συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Φθηνὰ τὴν ἐγλύτωσε!

Εἰς μίαν λουτρόπολιν τῆς Γαλλίας ἐδόθη κατ' αὐ- τὰς νυκτερινῆς ἐορτῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐ- κησαν καὶ πυ- ροτεχνήματα.

Τὸ ξύλον μίᾳ ρουκέτας, ἡ ὁποία ἀνήλ- θεν εἰς δυσθεώρητα ὕψη, ἔπεσεν εἰς τὸ κεφάλι νεαρᾶς Ἀγγλίδος, ἀλλ' ὡς ἐκ θαύματος, ἐτρέπησε μόνον τὸ χεῖλος τοῦ καπέλου της καὶ ἐπέρασε, χωρὶς νὰ τὴν κείραξῃ, διόλου. Ἡ Ἀγγλὶς, ἡ ὁποία ὀλίγον ἐλείψε νὰ φονευθῇ ἀπὸ τὴν ρου- κέταν, ἐφωτογράφησε τὸ καπέλον της εἰς ἀνάμνησιν.

Πρόβλημα

(Ἑσθλήν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Ι. Γκαρπολά)

Π	Μ	Μ	Π
Μ	Μ	Μ	Μ
Μ	Π	Π	Μ
Π	Μ	Μ	Π
Μ	Μ	Μ	Μ
Μ	Π	Π	Μ

Ὁ ἄγρος αὐτὸς ἔχει 24 δένδρα, ἦτοι 8 πορτοκαλέας (Π) καὶ 16 μηλέας (Μ). Ἐπειδὴ δὲ τὸν κληρονομοῦν ὀκτὼ ἀδελ- φια ἐξ ἴσου, πρόκειται νὰ διαιρεθῇ εἰς ὀκτὼ ἴσα καὶ ὅμοια μέρη, καθὲν τῶν ὁποίων νὰ ἔχη ἀπὸ μίαν πορτοκαλέαν καὶ δύο μηλέας.

Ἀήλωσις :

Κάθε συνδρομητής, ἀγοραστής ἢ ἀναγνώστης τῆς Διαπλάσεως, ἀπὸ τὰς Ἀ- θῆνας, τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν, εἰμπορεῖ νὰ σταλῇ τὴν λύσιν τοῦ ἔνω Προ- βλήματος εἰς τὸ γραφεῖόν μας (38, ὁδὸς Εὐρι- πίδου), συνοδεύων τὴν ἀποστολήν του μὲ μίαν δεκάραν ἢ μὲ ἕνα δεκάλεπτον γραμ- ματόσημον. Τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν λυτῶν θά δημοσιευθῶν. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ποσοῦ τοῦ ὁποῖον θαποτελεσθῇ ἀπὸ τὰ δεκάλεπτα, θά ἐγγράφωμεν καὶ πάλιν διὰ κλήρου μερικὸς λύτας ὡς συνδρομητὰς τῆς Διαπλάσεως δω- ρεάν, τὸν πρώτον κληρωθῆσόμενον δι' ἕν ἔ- τος, τοὺς δὲ λοιποὺς δι' ἑξαμηνίαν ἢ τριμη- νίαν. (Ἐὰν κληρωθῇ συνδρομητής, ἡ συνδρο- μὴ του θά παραταθῇ).

Διπλῆ εἰκὼν

Ἡ εἰκὼν αὕτη παριστᾷ τὸν βασιλεῆ μίᾳς νήσου τοῦ Εἰρηνηικοῦ Ὠ- κeanοῦ, φο- ροῦντα στέμμα ἀπὸ πτερά. Ἀν τὴν ἀντιστρέ- ψετε ὅμως, θά ἴδητε ἄλλο πρόσωπον, μὲ μικρὰν γενεῖα-

δα καὶ μεγάλον σαρικί.

Περίεργον φαινόμενον

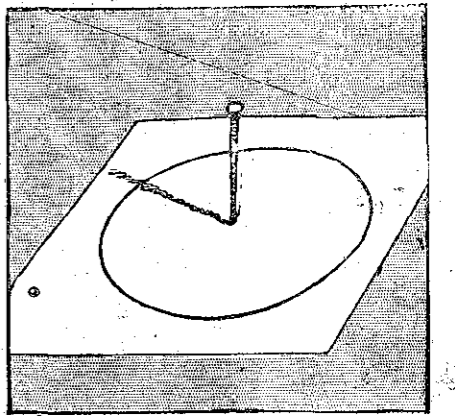
Ἡ φιάλη αὕτη περιεῖχε ἀφρώδες ποτὸν, τὸ ὁποῖον, μίαν νύκτα, ἀνετί- ναξε τὸν φελ- λὸν καὶ ἐξε- χύθη. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ θερμο- κρασία τοῦ δω-

ματίου ἦτο πολὺ κάτω τοῦ μηδενός, τὸ ὑγρὸν, ἐξερχόμενον ἀπὸ τὴν φιάλην, ἐπά-

γωσε, καὶ τὸ πρῶτ, ἀνωθεν τοῦ στομίου, εὔρεθῃ τὸ στερεὸν αὐτὸ τῶσον ποῦ βλέ- πετε, εἰς τὴν ἄκρην τοῦ ὁποίου ἦτο ἀκόμη προσκεκολλημένος ὁ φελλός.

Τοῦτο συνέβη πρὸ ὀλίγων μηνῶν, εἰς μίαν πόλιν τῆς Φιλλανδίας.

Παίγνιον

Κόψατε ἕνα κύκλον ἀπὸ ἄσπρον χαρτί καὶ καρφώσατέ το εἰς τὸ τραπέζι μὲ μίαν καρφίτσαν ἀπὸ τὸ κέντρον του. Ἡ καρ- φίτσα θά ῥιψῇ βέβαια ἐπὶ τοῦ χάρτου μίαν σκίαν. Πῶς εἰμπορεῖτε νὰ μετακι- νήσατε αὐτὴν τὴν σκίαν, χωρὶς νὰ ἐγγί- ξετε οὕτε τὴν καρφίτσαν οὔτε τὸ χαρτί; Ἀνάψατε ἕνα σπύρον καὶ κινήσατέ το περὶ τὴν κεφαλὴν τῆς καρφίτσας ὥστε νὰ διαγράψετε κύκλον. Ἡ σκία θά περι- στραφῇ ἀστέσιότατα.

Λύσις τῆς Μαγικῆς Εἰκόνος τοῦ 26 φυλλαδίου

Ἡ κεφαλὴ τοῦ ἐχθροῦ σχηματίζεται εἰς τὰ δεξιὰ τῆς εἰκόνος, μεγάλην, ἀρχί- ζουσα ἀπὸ τὸ πόδι καὶ φθάνουσα ὡς τὸ χεῖρ τοῦ σταυροφόρου, φαίνεται δὲ εἶν ἀντιστραφῆ ἡ εἰκὼν.

Ίδε τὸν Ὁδηγὸν τοῦ Σελίος Συνεργασίας Συνδρομητῶν Συνδρομῆ τοῦ Κερ Β

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙΡΟΥ

Ἡμερᾶν τινὰ ἐξύπνησα λίαν πρωὶ καὶ ἀντὶ νὰ πηδήσω ἀμέσως ἀπὸ τὴν κλίνην μου, ἔμμενον ἐντὸς αὐτῆς δολοκλήρον περὶ που ὦραν κυλιόμενος. Τότε ὑπελόγησα διὰ τῶν μικρῶν μου ἀριθμητικῶν γνώσεων, ὅτι χάνον ὄστω μίαν ὥραν ἐκάστην πρωΐαν, ἐντὸς ἐνὸς ἔτους χάνω τριάκοντα δολοκλήρους ἐργασίμους ἡμέρας. Πόσον δυστυχῆς, εἶπον, εἴαν καθ' ἕκαστον χρόνον τῆς ζωῆς μου ἔμμενον κλινῆρας τριάκοντα ἡμέρας, ἀνευ ἐργασίας, ἀνευ ὠφελείας, καὶ ἐκ τῶν ἐτοιμῶν ἐξοδεύων! Διατί λοιπὸν νὰ χάω τόσον πολὺτιμον καιρὸν; Ἐκτοτε, ἅμα ἀκούω τὴν αὐγὴν τὸν πετεινὸν λαλοῦντα, πηδῶ ἀπὸ τὴν κλίνην μου. Ἐσκέφθην δὲ ὅτι αἱ ὥραι εἶνε τὸ νόμισμα τῆς ἡμέρας, καὶ αἱ ἡμέραι τὸ νόμισμα τῆς ζωῆς, καὶ ὅτι ὁ καιρὸς, ὅστις παρηλάθε, δὲν ἐπανέρχεται πλέον. Ἄς μὴ ἀφίνομαι λοιπὸν, εἶπον, νὰ παρέρχονται ἀνωφελῶς αἱ ἡμέραι μου, αἱ στιγμαὶ μου, ὅς μὴ χάω τὸ πολὺτιμον νόμισμα τῆς ζωῆς. Ἰδοὺ λοιπὸν καὶ ἄλλο βῆμα πρὸς φρόνησιν, ἢ οἰκονομία τοῦ καιροῦ, καὶ κατὰ τοὺς ἀρχαίους σοφοὺς, χρόνον φέδω.

Κορυθαίολος Ἐκτωρ

ΠΕΖΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Ἦταν μιὰ μαγευτικὴ βραδύα τῆς ἀνοιξίως· τὰ ἄστρα ἔλαμπον στὸν ζαφειρένιον οὐρανὸν κ' ἡ μυρωμένη αὐρα, σὺν χέρι θεοῦ, ἐχάιδετο τὰ φύλλα τῶν δένδρων ψυθιρίζοντας ἑαυτὰ λόγια τρυφερά. Στὴν πρᾶσινάδα ἐνὸς μικροῦ κήπου ἦταν ξαπλωμένο ἓνα κοριτσάκι δώδεκα χρόνων, ἑξαισία ὁμορφῆς. Τὰ σγουροῦξανθα μαλλιά του ἐστεφάνωναν ἐλαφρὰ τὸ ἀγνὸν τοῦ προσώπου μὲ τὰ καταγάλανα μάτια, ποῦ στὴν χαιδευτικὴ τους ἐκφραση ἀνταναιλοῦσαν τὴ χαρὰ καὶ τὴν εὐτυχία. Δίπλα του ἦταν καθισμένη ἡ μητέρα του· καὶ οἱ δύο μαζί ἐκύτταζαν μὲ θαυμασμὸν τὴ μαγευτικὴ εἰκόνα τῆς φύσεως.

—Τί ὁμορφα ποῦ εἶνε ἀπόψε, εἶπε ἔξαφνα τὸμορφο κοριτσάκι καὶ κύτταξε μὲ χαμόγελο τὴ μητέρα του.

Ἐπιστὰ, ἀλλάζοντας τόνο, εἶπε: Πῶς θάθελα ν' ἄξεννα τί νὰ κρύβεται πίσω ἀπὸ τὸν καταγάλανον οὐρανὸν ἴσως ἐκεῖ εἶνε μιὰ ὁμορφότερη ζωῆ.

—Ἰραγματικά, ἀγάπη μου, εἶπε ἡ μητέρα ἀπὸ τ' ἄλλο μέρος τοῦ οὐρανοῦ εἶνε πάντοτε ὁμορφα· ἐκεῖ κατοικοῦν τὰ ξανθὰ ἀγγελάκια τὰ ὁποῖα καθημερινῶς ὑμνοῦν τὸ μεγαλεῖο τοῦ Θεοῦ· ἐκεῖ πάντοτε ὁ οὐρανὸς εἶνε γαλιάνος καὶ στὸν ἀπέραντο θόλο, μόνον τὸ γέλιο καὶ τὸ τραγοῦδι ἀντηχοῦνε.

Τὸ ὁμορφο κοριτσάκι, στίς λέξεις αὐτῆς τῆς μητέρας του, δὲν ἔδινεν ἀπάντησιν· ἀλλ' ὅταν τὸ βράδυ ἔκαμε τὴν προσευχὴν του, παρεκάλει τὴν Παρθέναν νὰ τὸ φέρῃ στὸν οὐρανόν, ὅπου μαζί τὰ Χερουβείμ νὰ ψέλνῃ τοὺς ἕμνους πρὸς τὸν παγκόσμιον δημιουργόν.

Ἐκοιμήθηκε τὸ ὁμορφο κοριτσάκι καὶ τὴ νύχτα ἡ ἀθήφα τοῦ ψυχῆ ἐπέταξε πρὸς τὸ γαλάζιον ὄριζοντα, ποῦ ἐνόηται μὲ τὴ θάλασσα, καὶ τὸν ὁποῖον τόσο πολὺ ἐπιθυμοῦσε.

Ξανθὸς Ἰππότης

ΚΑΛΙΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ

—«Ποῦ περᾶς, διαβάτη, καὶ ψηλὰ ὄλο βλέπεις; ποῦ θέλεις νὰ φθάσῃς εἶτι βιαστικά; Τὰ βαρεῖά φερὰ σου δὲν βοηθοῦν· ποῦ τρέχεις μὲ δὴφι ξαναμμένη μὲ τρελλῆ ματιά;»

—«Τὰ φερὰ δὲν φθάνουν, μὰ ἡ λαχτάρα πόσο δύναμάνει πόδια ἀσθενικά! Βλέπεις πέρα ἐκεῖνους; γιὰ νὰ τοὺς στρώσω ἄμερα νύχτα τρέχω μ' ἑλλίδα γλυκεῖα.»

—«Ἄσκεπτε διαβάτη, κί' ἂν τοὺς φθάσῃς ἄκου, ἄκου ποῦ τὸ λέω, θά εἶσαι ὁ ὑπερνώσ. Μὰ ἂν μαζί μας μένῃς, πρῶτος σὺ ἀπ' ὄλους ἴσὸς δεῖλό μας βῆμα θά εἶσαι ὁ ὀδηγός.»

—«Ταπεινὲ! τὸ δρόμο μὴ ἀδικὰ ποῦ χάνεις! ἄφες με νὰ τρέξω πίσω ἀπ' τοὺς σερνωθῆς. Κάλιο τελευταῖος μέσα ἴσους μεγάλους παρὰ πρῶτος πρῶτος ἀπ' τοὺς ταπεινοὺς!»

Ἀφρόδινο

ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ.

ΓΕΡΟΝΤΙΚΑ ΜΑΛΩΜΑΤΑ

Ἐκοιμήθηκα μὲ τὴν κυραμάναν μου γέροντα πολλὰς φορὰς ἀπὸ δύο χωριά· μάλλον οἱ μακαρίτες γιὰ τὰ χωριά των, ποῖο εἶνε περισσότερο πολιτισμένο, ποῖο ἔχει εὐγένεια καὶ πολιτικὴ καὶ ποῖο ἔχει χωριατοσύνη καὶ ἑξοικειωσά. Καὶ ἔλεγες ὁ παπποῦς μου στὴν κυραμάναν μου.

—Στὸ δικὸ σου τὸ χωριὸ ἔχουν ψευτολιτικὴ καὶ μεγάλη ἀδιαντροπία. Ἀκούσθηκα ποτὲ, νὰ ἔχη τόσους ξένους ἢ μάναν σου στὸ σπῆτι τῆς ποῦ πῆγαν στὰ πειστροφία τοῦ κοριτσιοῦ τῆς τῆς ἀφεντιάς σου, καλεσμένοι ἀπὸ τ' ἐμένα τὸν γαμβρὸ τῆς, καὶ νὰ βάλῃ τὰ μουλάρια σ' ἄλωνα νὰ τῆς ἀλωνίσουν τὸ σιτάρι;

—Τί νὰ τοὺς ἔκαμε; Κάθησαν τρεῖς ἡμέρας ποῦ ἦταν τὸ πανηγύρι τῆς Ἁγία-παρασκευῆς, θέλησαν χωρὶς ντροπῆ νὰ καθίσουν καὶ τὴν ἄλλη ποῦ ἦταν σχολή. —Τοὺς κράτησεν ἡ ἴδια.

—Ἐπρεπε νὰ τοὺς πῆ — φραγῆτε; Ἦταν ὡσὸτὸ νὰ τῆς ἀφήσουν τὸ ἔχει γειά, νὰ καθαλικεύσουν τὰ μουλάρια των καὶ νὰ κινήσουν καρβῆνι ἀπὸ τὸ σπῆτι τῆς καὶ νὰ γυρίσουν πάλι πίσω, δεκαπέντε ἢ νομᾶτοι; —Βρὲ παιδιὰ, βρὲ παιδιὰ (αὐτὸ ἢ μακαρίτισσα κυραμάναν μου χόνδραινεν τὴ φωνὴν τῆς καὶ τὴν ἔκανε ἀνδρῶικα) γυρίστε πίσω, δὲ θέλει ἡ συμπεθερά νὰ φάγωμε ἄκόμα, λέει, βαστάει τὸ πανηγύρι. —Αἱ ὄρε γυρίζομε, δὲ χάλამε τὸ χαιτῆρι τῆς κυρασυμπεθεράς. Ἐτοῖ φώναζαν σὰ στὸ λόγο, ὁ ἓνας ἀπὸ τὴν μιὰ ἄκρη τοῦ χωριοῦ, ὁ ἄλλος ἀπ' τὴν ἄλλη. Ὅστε ντροπῆ ἀπὸ τὸν κόσμο οὕτε τίποτε.

—Βέβαια, ἔλεγε ὁ παπποῦς μου· ῥώτα ἡμένα ποῦ τὴν ἀκούσα τὴ μάνα σου. (Ἐδῶ ἀρχίζεις ὁ παπποῦς μου νὰ φιλιῖν τὴ φωνὴν του σὰ γυναικίτσα) — Ἄχ παιδάκια μου, γιὰ νὰ φύγητε σήμερα; δὲν κάθησθε νὰ σκολλῶν τὸ πανηγύρι; Δὲ βλέπετε τί χορὸς ποῦ γίνεται στὸ μεσοχώρι, δυὸ ζύγια βιολιά, ἀχώρια οἱ ἀνδρες ἀχώρια οἱ γυναῖκες, καὶ θά ξενυχτίσουν χοροῦντας. — Τὸ πῆγαν γιὰ ὡσὸτὸ κί' αὐτοὶ καὶ γύρισαν. Κόσμος ἀθῶος χωρὶς πονηριές. Ἦταν ἀνθρωπιὰ ὅμως νὰ βάλῃ ἀπὸ τὰ χαράγματα τὰ μουλάρια μας σ' ἄλωνα; καλὰ ποῦ δὲν ἔβαλε καὶ μᾶς νὰ τῆς λυγίσωμε τὸ σιτάρι! Στὸ χωριὸ σου, ἔμπροστὰ σὲ γλυκομιλοῦν καὶ πίσω σὲ μουντζώνουν.

—Ὅχι δά, ἔλεγε ἡ κυραμάναν μου, σὺν ἔδῳ στὸ δικὸ σου τὸ χωριὸ, ποῦ σὲ μουντζώνουν κατὰμουτρα.

Φαιδρὸς Ἀδάμας

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Τὰ γαλλικὰ τοῦ Τοτοῦ.
—Μαμμὰ, πῶς λένε γαλλικὰ τὸν παπᾶ;
—Ἀμπέ.
—Ἀμπέ τὸ Γάλλο;
—Φρανσαί.
—Τὸν Παπαγάλο λοιπὸν τὸν λένε Ἀμπε-φρανσαί;

ΟΙ ΑΛΛΑΞΣΟΝΤΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΝ

Συνδρομητὰ, παραναλοῦντα, διὰ νὰ μὴ παραπίτῃ τὸ φύλλον των, νὰ δηλώουν ἀμέσως τὴν νῆαν των διεύθυνσιν εἰς τὸ Γραφεῖόν μας, ἀποστελλόντες καὶ 50 λεπτὰ διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς νῆας ταυνίας. Ἄλλως δὲν εὐθυνοῦμεθα διὰ τὴν ἀπόλειαν τοῦ φύλλον.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 117ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΠΡΟΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ.

[Ίδε Διάπλασιν τοῦ 1909, σελίς 403.]

Ἐκ τῶν δύο ἀρι. μῶν, οἱ ὁποῖοι συνοδεύουν κάθε ψευδώνυμον, ὁ πρῶτος δηλοῖ πῶσας ὀρθὰς καὶ ἄπλως δημοσιεύσιμους Ἀσκήσεις ἔστειλεν ἕκαστος, ὁ δὲ δεύτερος πῶσαι ἐξ αὐτῶν ἦσαν αἱ ἐκτάκτως ὠραῖαι. Τὸ ἀθροισμα τῶν δύο ἀριθμῶν ὀρίζει τὴν θέσιν τοῦ διαγωνιζομένου. (Μεταξὺ δύο ἔχοντων τὸ αὐτὸ ἀθροισμα, προηγείται ὁ ἔχων τὸν δεύτερον ἀριθμὸν μεγαλύτερον.) Ὁ τρίτος ἀριθμὸς δηλοῖ τὰ εἰς ἕκαστον ἀπονεμόμενα ἔδσημα.

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ (Οἱ ἀπὸ 16 ἐτῶν καὶ ἄνω, καθὼς καὶ οἱ μὴ σημειώσαντες ἐπὶ τοῦ τετραδίου τῶν Ἀσκήσεων τὴν ἡλικίαν των).

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ζιλχὰ-Χα-ροῦμ, 15+12 [13E].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Γλυκεῖα Πατριὰ, 15+11 [13E]. — Δάφνης Κλωνάρι, 15+10 [12E].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Δεκαπενταετῆς Πλοῦταχος, 15+9 [12E]. — Ἰωάννα Δάσκ, 15+9 [12E]. — Δουκίσα τῶν Σαλώνων, 14+9 [11E].

ΕΠΙΑΙΝΟΣ: Ἀθανάσιος Διάκος, 13+9 [11E]. — Σεμὸν Ἰωρ, 14+8 [11E]. — Ἰδεο-λάρης, 14+8 [11E]. — Πίσις-Πατρις, 14+8 [11E]. — Τοῦ Πόνου τὸ Χαμόγελο, 14+8 [11E]. — Ἰδανικὸς, 15+7 [11E]. — Γεώργιος Σπ. Λιβαδάς, 15+6 [10E]. — Γλυκο-χάραμα, 13+7 [10E]. — Ἰγνος τῆς Κρήτης, 13+7 [10E]. — Τὸ Σβυστὸ μας Κανθῆλι, 13+7 [10E]. — Δεῖλτὰ-Σουλτάνα, 14+6 [10E]. — Ὑπερασπιστὴς τοῦ ἔθνος, 14+6 [10E]. — Γαλιανὴ Στανροφόρα, 13+6 [9E]. — Ἀπόλλων, 13+6 [9E]. — Ἐλίμα Ζακυνθία, 14+5 [9E]. — Ἀγγαστος, 12+6 [9E]. — Τοσκιν-ζῆς Μεχμέτ, 12+6 [9E]. — Ἄνθρῆς, 13+5 [9E]. — Δοξασμὴν Γαλιανόλεκη, 11+6 [8E]. — Δ. Σ. Σαλαμῶνας, 12+5 [8E]. — Ἀνάν-θωος Στέφανος, 12+5 [8E]. — Ἀνακρέων, 12+5 [8E]. — Ἀρχαῖος Σπαρτιάτης, 10+6 [8E]. — Μικρὸς Κοσμητῆς, 9+6 [7E]. — Ἀρημονημένος, 10+5 [7E]. — Καμάρι τῆς Μάνας, 12+3 [7E]. — Ζήτω ἡ Χίος, 10+4 [7E]. — Μαῖρα Μάνια, 10+4 [7E]. — Σε-νιτεμένο Πουλί, 10+4 [7E].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Νέα Σελήνη, 8+4 [6E]. — Χρυσόκομος Νύμφη, 8+2 [5E].

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ (12—15 ἐτῶν.)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Γόρδιος Δε-σμός, 15+9 [12E].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἐνδοσιώ-δης Ἑλλῆρ, 15+8 [11E]. — Ἐγγονος Ἀυτο-κράτορος, 14+8 [11E].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Κάρομεν, 15+7 [11E]. — Μία τῶν Χαρίτων, 13+8 [10E]. — Θράμβος τοῦ Ἑλληνισμοῦ, 13+8 [10E].

ΕΠΙΑΙΝΟΣ: Ἐξόριστος Βασιλέας, 13+7 [10E]. — Φιλί τῆς Μάνας, 13+7 [10E]. — Κωνσταντῖνος Ἐμμανουήλ, 15+5 [10E]. — Βάρνα τοῦ Κανόρη, 15+5 [10E]. — Γλυκεῖα Ἑλπίς, 13+6 [9E]. — Λωδωνάτος, 14+5 [9E]. — Ἐλευθέριος Ἑλλῆρ, 14+5 [9E]. — Ἀντώνιος Γ. Καρσιτινάκης, 13+5 [9E]. — Σημαιοφόρος Ἑλλῆρ, 15+3 [9E]. — Ἐξ Σμυρ-νάτος, 12+5 [8E]. — Νάραχος τῶν Ἀστω-κῶν, 12+5 [8E]. — Πέτρος Δ. Παρχάλης, 12+4 [8E]. — Μάργος Ἀδρήλιος, 10+5 [7E]. — Ἐπιτάξιμος Πλειάς, 10+5 [7E]. — Ἐν-δοσιώδης Κύπριος, 11+4 [7E]. — Γαλιανὸ Ματῆας, 12+3 [7E]. — Λοῦξ τῆς Σπάρτης, 12+3 [7E]. — Καὶχημα τῆς Ἡλείου, 13+2 [7E]. — Χαρὰ τῶν Ἑλλήνων, 11+3 [7E]. — Κωνστ. Ἐμμ. Μαντζουράνης, 11+3 [7E].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Τραϊανός, 8+4 [6E]. — Γεώργιος Α. Ἀσπυρίου, 8+3 [5E]. — Ἡλίας Ν. Τεργιάκης, 5+2 [3E].

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΣ (11 ἐτῶν καὶ κάτω.)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Βασιλικὴ Νταυντοῦμη, 14+8 [11E].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Σουλφίς, 14+6 [10E]. — Χάνι τῆς Γραβιάς, 13+5 [9E].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ναυτάρι, 12+4 [8E]. — Μικρὸς Μανδολινατῆς, 11+4 [7E]. — (Ἄλλοι εἰς αὐτὴν τὴν τάξιν δὲν ὑπάρχουν).

ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

Ἀθήναι, 38, ὁδὸς Ἐυρυπιδίου τὴν θην Ἰουλίου 1910

ΣΥΓΧΑΙΡΩ τοὺς βραβευθέντας εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τῶν Ἀσκήσεων καὶ περιμένω τὰς φωτογραφίας των. Ἀπὸ σήμερον ἀρχίζω νὰ δημοσιεύω τὰς ἐγκρινόμενας Ἀσκήσεις τοῦ νέου Διαγωνισμοῦ.

Γυμνάσιον Ἰωαννίνων, ἡ ἐπιστολὴ ὠραιο-τάτη. Εὐχομαι τὴν αὐτὴν ἐπιτυχίαν καὶ εἰς τὰς γενικὰς ἐξετάσεις, κ' εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὸ ζεσπλόωμα.

Γράφεμαι ὅποτε θέλης καὶ στέλε μου ἀπ' ἄλα, Ναυτάρι. Τὴν εἰκόνα ὁμοῦ τοῦ σαρκόβο-ρου ἄνθρου; δὲν εἰμπορῶ νὰ δημοσιεύσω, διότι ἔπρεπε νὰ εἶνε ἀπὸ φωτογραφίαν, ἢ τοῦλάχισ-τον ἀπὸ εἰκόνα δημοσιευμένην εἰς βιβλίον ἢ ἄλλο περιοδικόν.

Ὁ Ἀθανάσιος Διάκος ἔκαμε τὸν ἀλγεβρι-κὸν λογαριασμὸν τῶν συνδυασμῶν, καὶ ἔβρεν ὅτι μὲ τὰ 18 τεμάχια τῶν ἐξ εὐλοιογραφίαν τοῦ 2θου φυλλαδίου σχηματίζονται 816 γε-λοιογραφίαι!!! Ἄλλὰ πότε μοῦ ἔγραφε καὶ δὲν τοῦ ἀπήγγησας; Θὰ παρέπεσεν ἴσως καμ-μια ἐπιστολή σου.

Τὰ ἐξῆς μοῦ γράφει ἡ Καρδία Ἑλληνίδος: «Πόσον μὲ συνεκίνησεν ἡ χθεσινὴ ἐπιστολή τοῦ ἀγαπητοῦ μας κ. Φαίδωνος, ἀρκεῖ νὰ σοῦ εἶπω ὅτι τὴν ἀνέγνωσα ἐπτάκις... Μοῦ ἔφερε τὰς γλυκεῖας ἀναμνήσεις τοῦ σχολικοῦ μου βίου, ὁ ὁποῖος τόσον γρήγορα ἐπέρασεν... Ἦλό-σον εὐτυχῆς εἶνε ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εἶνε ἀκόμη μαθηταὶ! Πόσον ζηλεύω τὴν θέσιν τους!..» — Ναί, κ' ἐκεῖνοι ζηλεύουν τὴν ἰδίαν σου... Μάλιστα, Ἐαυὴν Ζωή, ἐγνώρισα τοὺς καλοὺς γονεῖς σου, περαστικούς ἀπὸ τὰς Ἀθή-νας, καὶ πολλὴ εὐχαριστήθη. Φυσικά, μὲ τὴν πρῶτην φορὰν δὲν εἰμπορῶ κανεὶς νὰ συνθέσῃ τελείας Ἀσκήσεις. Συνήθως ἀρχίζει ἀπὸ τὴν Ἐβφημον Μνεῖαν, διὰ νὰ φθάσῃ σιγά-σιγά εἰς τὸ Ἀ Βραβεῖον.

Ὁ Μικρὸς Ἀργοναυτῆς μοῦ γράφει: «Τὸ παιγνίδιον ποῦ ἐδημοσιεύσας εἰς τὸ 2θον φύλ-λον ἦτο ἐκτακτον. Ἀπὸ τὴν χαρὰ μου ἔτρεξα ἀμέσως εἰς τὸ Πρακτορεῖον καὶ ἠγόρασα ἄλλο ἓνα φύλλον, διότι ἐπιθύμουν νὰ τὸ φτιάσω ὅσο τὸ δυνατόν γρήγορα. Καὶ μόλις ἐπέστρεψα εἰς τὸ σπίτι, τὸ ἔφρασα κ' ἐπέτυχε θαυμα-σίως.» Ἀμ' αὐτὸ ἔκαμᾶν ὄλοι!

Τὸ ἔξῃς περιεργον μοῦ γράφει ὁ Ριγολέττος: «Ὅταν τὸν περασμένον μῆνα ἐπῆρα τὸ μι-σθὸ μου σὲ εἰκοσιπεντάρικα, σὲ κάθε ἓνα ἔγραφα μὲ κόκκινον καὶ μαῦρον μελάνι, ἐξωγράφισα δη-λαδὴ, τὸ ψευδώνυμόν μου Ριγολέττος—Διάπλα-σις τῶν Παίδων καὶ τὴν ἡμερομηνίαν μὲ χονδρὰ γράμματα. Ποῦ ξεύρεις, εἶπα, ἂν δὲν ξαναπέθῃ κανεὶς ἀπὸ αὐτὰ στὰ χεῖρα μου πάλι!... Πέρασε καιρὸς... τὰχα πᾶ καὶ ξε-χασμένα αὐτὸ τὸ πρᾶγμα... Ὅταν σήμερα, συναντῶ σὴν ὁδὸν Αἰδίου τὸν φίλο μου Μαργαρομένο Βασιλέα, ὁ ὁποῖος μὲ ἔνα πὸς ἄσπετο ἔβρος, μοῦ λέγει:—Ἐλα πάλι! τὴν ἔκαμες τὴν φιγοῦρα σου καὶ μὲ τὰ εἰκοσιπεν-

τάρικα! Ἀμέσως δὲν κατάλαβα τί ἐννοοῦσε μὲ αὐτὰ τοῦ πᾶ λόγια. Ὑστερα ὁμοῦ μοῦ ἐξη-γήσας ὅτι στὴν Καρδίτσα!!!... ἔλαβε ἔξοτα ἓνα εἰκοσιπεντάρικα, ποῦ ἐπᾶνον ἦτο γραμμένο τὸ ψευδώνυμόν μου μὲ τὰ δικά μου γράμ-ματα!!!»

Καὶ μὴ Δηλώσεις: Πολλοὶ φίλοι μου συνη-θίζουν νὰ κλείουν καὶ ἄπλως νὰ περικόπτουν τοὺς φακέλους τοὺς περιέχοντας Μικρὰ Μυστικά, Ἀδύσεις, Χειρογράφα των διὰ διαγωνι-σμοῦ, κτλ. Ἄς μᾶθουν λοιπὸν ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς πρέπει νὰ τοὺς ἀφίνομαι ἀνοικτούς, διότι τὸ Τα-χυδρομεῖον Ἀθηνῶν μοῦ ἐδήλωσεν ὅτι δὲν θά μοῦ παραδίδῃ πλέον τοιοῦτους φακέλους (κλειστοὺς δηλαδὴ καὶ μὲ γραμματόσημον ἐν-τύπου ἢ χειρογράφου.) Ἐπίσης οὕτε εἰς κλει-στοὺς φακέλους, μὲ γραμματόσημον ἐπιστο-λῆς, οὕτε εἰς ἀνοικτούς, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐσωκλείετε μετὰλλαν νομισματα, δεκάρας, νικελ κ.τ.τ. Αὐτὰ τὰ μικρὰ ποσὰ νὰ τὰ στέλλετε εἰς γραμματόσημα. — Συμμορφωθῆτε λοιπὸν διὰ νὰ μὴ ὑποστῆτε ἀπαλαίεας.

Νιρὸ-Χανοῦθ, καὶ ἄλλοι μοῦ τὸ ἔγραψαν αὐτὸ καὶ νομίζω ὅτι δὲν εἶνε ἄσκοπον. Δι' αὐτὸ ἀρχίζω ἀπὸ σήμερον νὰ σημειῶνω καὶ τὴν πόλιν τοῦ βραβευομένου, ὅταν δημοσιεύεται ἡ φωτογραφία του Ὡς λέγεις, θὰ γίνεταί οὔτοι καὶ μὴ ἀμύλλα μεταξὺ τῶν πόλεων. — Τοῦ χρόνου λοιπὸν; Ἄς εἶνε!

Ὁραῖας ἐπιστολὰς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ οἱ ἐξῆς: Δουλοῦδι τοῦ Βρά-χου, Ἐξόριστος Ἀθῆς, Ἀάκρου Χαράς, Ρο-δοπαλιᾶ Ἑλληνοπούλα, Ἀκροναυπλία, Ξαν-θὸς Ἰππότης, Ἀνδρέας Ἀνδρείου, Κυριαί-ζουσα Κωνσταντῶνα, Σουλφίς καὶ Κερκυραῖ-κὸς Ἀστήρ.

Ὅσοι μοῦ ἔστειλαν διὰ τὴν Σ.Σ.Σ. θὰ ἔχουν τὴν ὑπομονὴν νὰ μᾶθουν τὴν τύχην των εἰς τὸ ἐρχόμενον, διότι, αὐτὴν τὴν ἑβδο-μάδα, δὲν ἐπρόφρασα νὰ διαβάσω τὰ χειρο-γράφα σας.

ΕΡΑΝΟΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ

[Πρότασις τοῦ Ἐγγόνου Ἀυτοκράτορος· Ἰδε Ἄλληλογραφίαν 21ου φύλλον.]

ΕΥΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΣΦΟΡΩΝ

Ἐπὶ τοῦ Δ'. Δελτ. δρ. 9,05 Νεῖα εἰσφορὰ: Ροδοπαλιᾶ Ἑλληνοπούλα λ. 20, Ἡλίας Ν. Τεργιάκης λ. 30, Ἀκροναυ-πλία λ. 50, Παναθηναϊκὸς λ. 25, Ξανθὸς Ἰππότης λ. 40, Κερκυραϊκὸς Ἀστήρ λ. 40, Μαργαρίνη Δουλοῦδα λ. 30, Ἐυρωὴ Ζωή λ. 10, Καρδία Ἑλληνίδος λ. 50, Φαναγιώ-της λ. 40, Γυμνάσιον Ἰωαννίνων λ. 15. — Τὸ ὅλον μέχρι τῆς 8 Ἰουλίου δρ. 12,55.

Ἐγγραφαί εἰς τὸ προσεχές, ἂν, ὡς ἐλπίζω, συμπληρωθῇ ἔως τότε τὸ απαιτούμενον ποσὸν πρὸς ἔγγραφὴν δύο τοῦλάχιστον ἀπόρων, ἐνὸς ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐνὸς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Ὅδδεν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανεοῦται, ἂν δὲν συνοδεύεται ἀπὸ τοῦ δικαιώματος φρ. 1. Τα ἐγκρινό-μενα ἢ ἀνανεούμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1910. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ α. ἀνήκουν εἰς ἀράρας, καὶ ὅσα ἀπὸ κ. εἰς κοινάσια.]

Νεῖα ψευδώνυμα: Ραγιομένη Καρ' κ, α, (Α. Α.) Πιραμαμένο 97, α, (Πανελλήνιος).

πράξεις των Βαλκανίων, 2ην Μαρίον, Βασίλειά των Βαλκανίων, Ποδηγή Κων/πολιν, Ήγώ της Καρδίας.—ή Ροδοπαία Έλληνοπούλα (0) με Άηδόνα της Κρήτης, Θρακοθείσαν Καρδιαν, Ζιλιά Χανούρα, Μα-σκότ.—ή Άκροναυπλία (0) με Μελάχραν, Έγγονόν Αδοκράτορος, Ποδηγή Κωνσταντινούπολιν, Δωδοναίαν Ήραν.— ή Κορυθαίολος Έκτωρ, (0) με Θρακοθείσαν Καρδιαν, Ήγώ της Καρδίας, Καρδιαν Έλληνίδος, Χρυσήν Καρδιαν, Βασίλισσαν της Κύπρου, Κοκλαμιάν.

Η Διάπλασις άσπάζεται τους φίλους της: Ηλία Ν. Τερζ. (έχει καλώς) Μέ-λωνα Βοναπάρτην (τό αλλού Άργά μού είχε σταλή πολύ πριν έκδοθή το περιοδικόν που λέγεις, και δέν έτυχε να ιδώ ότι εν τώ μεταξύ έδημοσιεύθη εκεί) Μικρομέγαν (όχι, αυτά δέν εινε λάθη, καλό ταξείδι λοιπόν, στέλε-λε μου τās λύσεις όποτε εμπαρής, και άν κάποτε δέν προφθάσης την προθεσμίαν κανε-νός φυλλαδίου, δέν έχθη ή κόσμος!) Έλπιδα των Ύποδούλων (σ' εύχαριστώ δι' όσα γρά-φεις και σε παραπέμπω εις την ανώτερον άπάν-τησιν προς τόν Μ. Βοναπάρτην) ή έγκριστις έγεινεν εις τό 15ον φύλλον, δηλαδή δύο όλους μήνας πρό της έκδόσεως του περιοδικού που λέ-γεις) Φτερούσιμα Έλπίδος (τά έστειλαμεν Ρ. R. Άθήνας, και σ'ς περιεμένομεν) Γλυ-κειαν Έλπίδα (έχει καλώς, δεκτοί) Μαγα-μένο Δουλοδάκι (καλό ταξείδι) περιμένο πε-ριγραφάς και έντυπώσεως σου) Έλληνικόν Είφος (βραβείον έστειλα) Άρχαίον Σπαρτιά-την (έγεινε δεκτόν) Δροσάλοισον Ήώ (όχι, ή λύσις πρέπει να συμφωνή καθολοκληρίαν με την δημοσιευομένη) εξαίρεσις γίνεται κάποτε διά τās βοηθητικάς λέξεις των Άκροστιχι-δων) Σημαιοφόρον Έλληνα (έστειλα εν νέου) Σειμών Ίον (εύχαριστώ διά τό ξεσπάδιωμα, μπράβο!) Άγγειόφωτην Έρμη (ναί!) Ταίτου (τετράδα κοινά, τά δε είδη κατ' άρέσειαν προ-τιμότερον εινε να έχη κάθε Συλλογή μίαν Άσκησιν από κάθε είδος.) Ίδ.ότροπον Ξαν-δοβλα (όχι, τό 0 έσμητιώθη κατά λάθος) Ήρωα του 21 (εις τούς Ίσοτίμους του Γ' Βραβείου της μεσαίας τάξεως, πρώτο-πρώτο εινε τό ψευδώνυμόν σου, πώς δέν τό είδες;) Τακτικόν Άναγνώστην (τάποτελέσματά αυτά θά δημοσιευθούεν εντός όλίγου) Όνειροπόλον της Δόξης (έστειλα εν τρίτου τό 13ον) Κορυ-θαίολον Έκτωρα (ούτε έκδίω, ούτε πωλώ, ούτε προμηθεύω δελετήρια) Ύπερασιπτήν του Έθνος (έλήφθη) Άεροναυτοπούλαν (βρα-βείον έστειλα), Πάντοτε Έμπαρός (αυτό από σε εξαρτάται: έπιμονή κ' ύπομονή) Φιλελεύ-θερον Πνεύμα (βραβείως, και εις γραμματό-σημα εμπαροί) Άγγελικήν Σωρ. (δέχομαι και άμερικανικά) Κωνσάντων Λάβρον (βρα-βείον έστειλα) Κωνστ. Ζ. Μητσ. (τό ψευδώνυ-μον Δόξος Βύρον άνήκει εις άλλον φί-λον μου) Πονεμένη Ψυχή (δεκταί) Καύ-χημα της Ήπειρου, κτλ. κτλ.

Εις όσας έπιστολάς έλαδα μετά την 8 Ιουνίου θάπαντήσω εις τό προσεχές.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ
Ανταλλάσσω ταχυδ. δελετήρια, καλλονάς πανταόθεν. Ήλιος Ν. Τερζάκης, ό-δος Κάνιγγος 23 Άθήνα. (Γ, 102)

ΠΡΟΣΕΧΩΣΙ ΠΡΟΣΕΧΩΣΙ
ΜΕΓΑΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ
ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ
Εγγράφονται από τοδδε μέλη πάντες οι ψευδωνυμοφοροι συνδρομηταί.—Συνδρο-μη ΕΤΗΣΙΑ όρ. 1. Απευθυντέον: Π. Γ. Γερωντίτην, όδος Σίνα 44. Άθήνας. (Γ, 103)

Τύποις Αδής Άθηνών ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ Πλατεία Άγ. Θεοδώρων.—1958.

Συγχαίρω Ανατέλλουσας Σελήνην, Άνα-γεννηθείσαν Έλλάδα, Παμβώτιδα, Δω-δοναίαν Ήραν, Έυελαι Μέλλον, διά Βρα-βεία.—Γυμνάσιον Ίωαννίνων. (Γ, 104)

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αι λύσεις δεκταί: έξ Άθηνών και Πε-ραιώς μέχρι της 29 Ιουνίου εν τών Έπαρ-χιών μέχρι της 6 Ιουλίου εν τού Έξωτερι-κού μέχρι της 24 Ιουλίου.
[Ο γράψης των λύσεων, επί τού όποιου διν εν γράφωσι τās λύσεις, τον οι διαγωνιζόμενοι πωλείται εν τή Ίταφεία μας εις φακέ-λους, εν έκαστος περιχει 30 φύλλα και τιμάται φρ. 1.]

279. Δεξιγράφος.
Μαύρον άπλώς δηλοί τό πρώτόν μου, Άντωνυμία τό δεύτερόν μου, Δέγεται κάθε τι τό τρίτόν μου, Κι' όλω βουτάρς ετό σύνολόν μου.
Έστάλη υπό τού Άρχαίου Σπαρτιάτου.

280. Στοιχειόγραφος.
Άν τό τέταρτον άλλάξη γραμμα περιδοικού, Πάρατα πρό φαινόμενου θά εύρεθώμεν φυσικου.
Έστάλη υπό τού Έθνομάρτυρος.

281. Μεταγραμματισμός.
Έν δωδέκατον θά πάρω, Θά τό άλλάζω τό κεφάλι, Και πουλι άπ' την αυλή μου Με φωνάρς θά προβάλλη.
Έστάλη υπό τού Αισώπου.

282. Τονόγραφος.
Άνθρώπου που γέλα Τόν τόνον του κινείς, Και τύραννον θά ίδής Έμπρός σου με γαρά.
Έστάλη υπό τού Γορδίου Αεμοδ.

283. Πυραμίδ.
+ = Οι σταυροί μεγάλην έορτήν
* * * = Φωτίζει.
* * * * = Πόλις τ. Ευρώπης
* * * * * = Ποταμός Έλλάδος
* * * * * = Όρος τ. Ελλάδος
Έστάλη υπό της Ράβδου του Μουσίου.

284. Μαγική Εικών άνευ Εικόνας.
— Μάρω Ι... Καλλιόπη Ι... Τασία Ι...
— Τί θέλεις;
— Έλάτε κάτω να σ'ς δώσω να φάτε.
— Τί πράγμα;
— Μά δέν σ'ς τό είπα;
Έστάλη υπό τού Δόκτορος Κούιν

285. Διπλή Άκροστιχίς
Τά μεν άρχικά των κάτωθι ζητούμενων λέ-ξεων άποτελούν κατά σειράν κρώτος της Ευ-ρώπης, τά δε δεύτερα γράμματα ούράνιον σώμα:
1, Άρχαία θεά. 2, Άρχαία χώρα ιερά. 3, Μεγάλη πόλις, άναφερομένη εις την Άγ. Γραφήν. 4, Βασίλισσα των Θηρών. 5, Όμη-ρικός βασιλόπαις.
Έστάλη υπό Πάνου Δ. Παπαδημητρίου

286. Φωνηεντόλιπον
δδσx - x - μνθ - τ - μνν
Έστάλη υπό της Ποιμενικής Φλογίρας

287. Γρίφος.
— Όλω γώ; — Σύ, ναί! — *Α!
... και ... ΠΗ ... ΧΕ ...
Έστάλη υπό της Ήλιοστάλαχτης.

ΛΥΣΕΙΣ
των Πνευματικών Άσκήσεων του φύλλον 20
199. Ίσμήνη (Εις Μτ, Ντ.) — 200. Ρις — Ίρις. — 201. Κάροσ, κάρα, κάρων.
202. ΑΙΓΑΙΟΝ 203. Φοβού τās ΗΡΑΚΛΗΣ διαβολάς κ'άν ψευ- ΔΙΤΩΔΙΑ δεις όστιν. — 204. ΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΜΟΝΙΟΝ ΚΙΜΩΛΟΣ (ΔΕων, ΜΟΛυ- ΣΙΚΕΛΙΑ όδος, Νίκαια, ΟΝ- ΣΟΥΝΙΟΝ τως.) — 205. Ό πλούτος, κακίας μάλλον ή καλοκαγαθίας ύπη-ρέτης έστιν. — 206. Οι Άπόστολοι ήσαν δώ-δεκα. (Η από στο, λη- ήσαν δώδεκα).

ΕΒΔΟΜΗΜΗΡΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ
ΟΙ ΛΥΤΑΙ
ΤΗΣ ΜΑΓΙΚΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΟΥ 26 ΦΥΛΛΟΥ
[*Ιδε την λύσιν εις την σελίδα 233]

ΑΘΗΝΩΝ: Η Ν. Τερζάκης, Α. Γ. Γρασοπούλ, Άννα Ν. Βούλγαρη, Αθ. Κ. Διακουμάς, Χρυσή Σ. Ματθαίου, Σοφία Π. Ζαφειρίου, Χ. Γ. Οικονο-μου, Καλλιόπη Εύ: Αιπλάκη, (24, 25, 26) Ίωάν. Α. Βλαχοπούλος, Η Γ. Δελουδάς, Σμαράγδα Σ. Ρε-γκούκου, Χαρίκλεια Β. Παπαστυροπούλου, Τασία Κοκκιθή, Άλεξ. Β. Σπυροπούλ, Κ. Άναγνωστο-πούλος.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Α. Κόκκινος, Αθ. Π. Μιχαήλ, Μ. Α. Τριπολιτάκης, Η. Γ. Τριπολιτάκης, Γ. Κ. Οικονομου, Ν. Α. Σημιαδάκης, Μ. Κ. Τσιλιγκιρί-δης, Έλλάς Ήβηλου, Άλεξάνδρος (25, 26), Π. Ι. Παπαθανασίου, Σανθός Έκκατής, Ν. Α. Πα-πατίτσας, Εμ. Α. Τσολάνης, Κ. Α. Σούκας Ι. Α. Σούκας (25, 26), Δ. Α. Καλαμάκης.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ
ΑΓΡΙΝΙΟΥ: Κ. Ε. Παπαγιάννης, Γ. Γ. Πορτο-λίης, Ν. Θ. Λίρας.
ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ: Αθ. Μίγας, Μεν. Σ. Ηρόκος.
ΑΝΔΡΟΥ: Η. Α. Πασχάλης, Γεωργίου Α. Πα-σχάλη.
ΒΟΛΟΥ: Η. Παπανικολάου, Κούλα Γκίκα, Τασία Γκίκα.
ΒΡΕΣΣΕΩΝ: Η. Π. Λαμόκος.
ΔΗΜΗΤΣΕΩΝ: Η. Κ. Παπαθεοδώρου.
ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Τ. Γ. Μπαγατόπουλος.
ΙΘΑΚΗΣ: Στίλβα Ζήση.
ΚΑΛΑΜΩΝ: Αθ. Θ. Κουτσομητόπουλος.
ΚΟΡΕΙΟΥ: Α. Μ. Μαιώνης.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Α. Σ. Εθναθάδης, Θ. Γ. Παπανι-κόλιου, Μ. Α. Τρίκας, Φοίβος Γ. Ίωάννου.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Σ. Α. Βελλανίτης (25, 26) Μ. Φλαμουνιάδης (25, 26) Ν. Γ. Βεντούρας.
ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Κ. Σ. Μητούνης, Ν. Γ. Σαρίμ-βης, Γ. Α. Λαζάνης.
ΝΑΥΠΑΛΙΟΥ: Κ. Γ. Κοταπούλης, Αιλή Ν. Μα-κοπούλου.

ΠΑΤΡΩΝ: Φρ. Γ. Τζουλάκης, Άλοΐσιος Γ. Τζου-λάκης, Α. Σ. Μενούδος, Α. Α. Άθανασίου.
ΠΟΡΟΥ: Ηλ. Γ. Μακρόπουλος.
ΠΥΡΓΟΥ: Μαρία Η. Βαρέλιση, Μ. Μ. Μα-νουσάκης, Έλένη Νικολετοπούλου, Φ. Θ. Καρανι-κόλης, Αθ. Θ. Σούκας.
ΣΠΑΡΤΗΣ: Αιόλια Οικονομοπούλου, Η. Γ. Σα-μπανέκος (25, 26), Σ. Ουδορόπουλος.
ΣΥΡΟΥ: Γ. Ν. Πετριδάκης, Γ. Η. Γιαννουδάκης, Ν. Θ. Ιηναράκης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ: Εθνομόλια Δεμπεριδίου.
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Γρ. Γ. Σαροής, Γ. Μοάτσος.
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Α. Σ. Σαλαμάρας, Κ. Μ. Κιούνης.
ΚΑΒΑΛΑΣ: Νίνα Εύαγγελίδου.
ΚΑΦ-ΕΔ-ΖΑΓΙΑΤ: Χρ. Φαλλόγλου.
ΚΥΑΘΩΝ: Αντ. Κ. Γαλακίης.
ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ: Άγγελική Σαροπούλου (23).
ΠΥΓΓΟΥ (Βουλγαρίας): Όλγα Κιταουίκη.
ΡΕΘΥΜΝΟΥ: Φιλελεύθερον Πνεύμα, Α. Μισούλης.
ΣΜΥΡΝΗΣ: Φωτεινή Η. Κασάπογλου.
ΣΤΕΝΗΜΑΧΟΥ: Γ. Παπαθεοφίλου.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ
Τών εύρότων όρθην την λύσιν τά όνόματα ζήτη-σαν εις την Κληροτέδα και έκληρώθησαν κατά σειράν οι έξής τρείς ΠΕΡ. Κ. ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ ρα-φής Γυμνασίον εν Δημητσώνη, ΣΟΦΙΑ Π. ΖΑ-ΦΕΙΡΙΟΥ όδος Κεραμεικόν 89 εν Άθήνας, ΠΑΝ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ εν Βόλω, και ό μόν πρώ-τος ενεγράφη δι' έξ μήνας, οι δε άλλοι δύο διά μίαν τριμηνίαν έκαστος.
Ίσομόσον λεπτά 20 διά τών προσεχή διαγωνισμών.
Οι άποστέλλαντες άνευ δευτελέτων την λύσιν δέν άναφίρονται, ούτε οι άποστέλλαντες πενταλέπων άντι-δευτελέτων. (Γραμματισμόν 10 παρς Ισοδυναμεί με 5 λεπτά) όστις διά 10 λεπτά χρειάζεται γραμματό-σημον 20 παρς).

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ
Συνιστάμενον υπό τού Ύπουργείου της Παιδείας ός τό κατ'έξοχην παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, άληθείς παρασχόν εις την χάραν ήμών ύπηρεσίας και υπό τού Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ός άνάγνωσμα άριστόν και χρησιμώτατον εις τούς παίδας

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΗΤΕΑ	ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Έσωτερικού: Έξωτερικού:	ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ. 1879	Έσωτερικού λσπ. 20. Έξωτερικού φρ. χρ. 0,20
Ετησία... δρ. 8,— Έξάμηνος... > 4,50 Τριμηνος... > 2,50	Έτησία φρ. χρ. 10,— Έξάμηνος > 5,50 Τριμηνος > 3,—	Φύλλα προηγουμένων έτών, Α' και Β' περιόδου τιμώμενα έκαστον λσπ. 25 (φρ. 0,25).
Αι συνδρομαί άρχονται την 1ην Ιουλιου μηνίς	Δ'ΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Όδος Εδριπίδου όρ. 38, παρά τό Βαρθολομαίου
Περίοδος Β'.—Τόμος 17ος	Έν Άθήναις, 19 Ιουνίου 1910	Έτος 32ον.—Άριθ. 29

ΠΩΣ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΙ Ο ΚΥΡ - ΣΑΛΙΓΚΑΡΟΣ

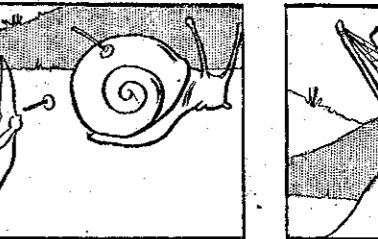
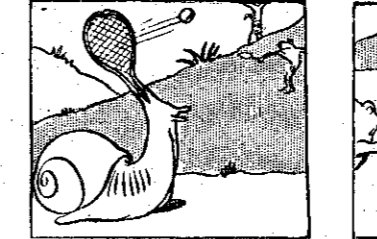

Οι περισσότεροι νομίζουν, ότι τά κέρατα μου χρησιμεύουν μόνον ως κόσμημα της κεφα-λής μου. Άλλ' άπατώνται, διότι με αυτά τά κέρατα εγώ κάμνω ένα σωρό πράγματα

και διασκεδάω. Μ' ένα μι-ζέλι π.χ. και με λίγη κλωστή, παίζω τη σφαίρα μια χαρά. Και όταν θέλω να κουβαλήσω νερό, τίποτε πρακτικώτερο από τά κέρατά μου. Σ'ς τά συνι-

στώ και είμαι καθολοκληρίαν εις την διάθεσιν σας. — Τες προάλλες άπήνησα στό πο-τάμι τον καλό μου φίλο Βά-τραχο, τον επιλεγόμενο Μπά-κακx. Κ' έπαιξαμε μαζί μια

παρτίδα μπιλιάρδο, κ' έπέ-ρασε ή ώρα θαυμάσια. — Χθες πάλι, ενφ' έκανα τον περιπατό μου στην όχθη, είδα τό Μπά-κακα στη βαρκούλα του να παρασύρεται από τό ρεύμα και

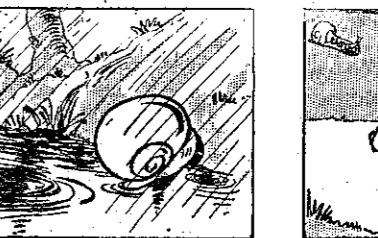
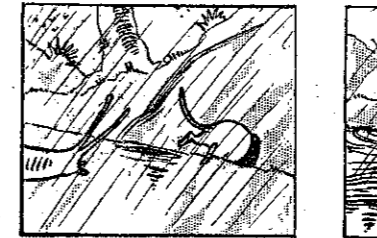

να κινδυνεύη. Δέ γάνω καιρό και του πετώ ένα σχοινί. Έκεινος τό άρπάζει, και μετα-χειριζόμενος τά κέρατά μου ως στήριγμα, κατορθώνει να φθάση στην όχθη. Έτσι έσωσα τον

φίλο μου. Άφού έπέρασαν ό κίνδυνος, έπαιξαμε μαζί μια παρτίδα λών-τέννις. Έπρεπε να κατασκευάσω μια ρακέτα, αλλά και γι' αυτό, σ'ς βεβαίω, δέν έχρησάσθηκα πολύν καιρό.

Έέρω εγώ!.. Δυστυχώς, αυτό τό παιγνίδι δέν πολυάρεσε του Μπάκακα, διότι τον ενικόυσα. Του έπρότεινα λοιπόν να κά-μωμε σκοποβολή. Έκεινος έρριχνε κ' εγώ έχρησιμευα ως

στόχος. Έ, αυτό πιά του άρεσε. — Άλλη φορά είδα ένα πτωχό κώνθαρο που δέν είχε μέρος να κοιμηθή. Άμέσως κρέμασα 'ς τά κέρατά μου μια πρόχειρη αιώρα, όπου ήρε όλίγη ανά-

παισι — Τώρα βρέχει. Τρέχω έξω, διότι πρέπει να ξεύρωτε ότι βρέσει πολύ να βγαίνω όταν βρέξη. Ό κύριος Πόν-τικας με πλησιάζει και μου λέγει ότι δέν τολμά να γυρίση

στό σπίτι του, διότι φοβάται μήπως τό πλημμυριστή βροχή. Τον συνοδεύω και του λέγω ότι μη φοβάται τίποτα... Έκει-νος τότε τρέχει στό σπίτι του, να προφυλαχθή από τη βροχή,

που δέν του άρεσει καθόλου. Κ' εγώ στέκομαι εκεί άπέξω, και βουλόνω με τό καυχι μου την τρούπατου. Έτσι ούτε στα-λαγματιά νερού δέν μπαίνει μέσα στην ποντικοφωλιά, και

ό κύρ Πόντικας εινε άσφα-λής... — Άλλά καιρός εινε να παύσω τη φλυαρία μου. Νά, ένας συνάδελφος μου με πλη-σιάζει, διά να μου πη βέβαια ότι ή σελίς έτελειώσε.